

Nieuwsbrief - OR updates

Nummer 2, 2025

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:7983](#) 31-12-2024

Curator van Kelder Slaapkamers & Woninginrichting Nijverdal B.V./Zoon formele bestuurders als feitelijk beleidsbepaler - II

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:3438](#) 17-12-2024

Enquête Montagne Development B.V.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:3465](#) 17-12-2024

Bestuurders van D. Holding c.s./De Bok q.q. - II

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:3416](#) 07-11-2024

Enquête Leeuwarden Recycling B.V.

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:2970](#) 24-10-2024

Enquête RDS Holding

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:2819](#) 08-10-2024

Bank Degroof Petercam N.V./Energieweg 1 en 2 Holding B.V. c.s.

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2024:3057](#) 01-10-2024

[X V.O.F.] en [X Network V.O.F.]/Coöperatie CKZ

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:2660](#) 17-09-2024

Enquête Centric (IV)

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:12103](#) 19-12-2024

Werknemer/OS16 Hoorn B.V.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2024:8082](#) 19-12-2024

Bestuurder/Stichting Persoonlijk VO

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2024:6907](#) 18-12-2024

Van Nielen q.q./Bestuurders

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2024:9140](#) 18-12-2024

Bestuurdersaansprakelijkheid wegens kapitaalvermindering

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2024:21551](#) 17-12-2024

Afwijzing verzoek eigen faillissement: aanvrager had moeten kiezen voor turboliquidatie

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2024:9502](#) 06-12-2024

Bestuurder/Deltachem International B.V.

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2024:7946](#) 07-11-2024

Toetreding als vennoot tot vof?

RECHTSPRAAK

Enquête Centric (IV)

OK; enquête. Centric c.s. verzoeken de OK maatregelen te treffen om de continuïteit en financiële stabiliteit van de onderneming van Centric Holding B.V. c.s. te waarborgen. Onderdeel van dat verzoek is de geschorste bestuurder met (in)direct aandelenbelang, Sanderink, te veroordelen de voorgenomen verkoop van drie dochtervennootschappen van Centric te gedogen, en hem daarnaast te verbieden zich publiekelijk over deze voorgenomen transactie uit te laten. De OK wijst slechts het gedogen toe, nu de bestuurder niet de rechtsgang tot de burgerlijke rechter kan worden ontzegd. Daarnaast gaat de OK in op de voorwaarden die gesteld moeten worden aan het ontnemen van eigendom in de zin van het EVRM.

Verloop van het geding

De advocaat-generaal bij het ressortsparket Amsterdam ('A-G') tegen verschillende Centric-entiteiten (gezamenlijk 'Centric'), Sanderink en zijn persoonlijk holding ('Sanderink c.s.') en de ondernemingsraad van Centric ('OR').

De OK heeft reeds eerder verschillende beschikkingen gewezen en mondelinge uitspraken gedaan, waaronder de schorsing van Sanderink als bestuurder, de overdracht van de aandelen die Sanderink houdt aan een tijdelijk beheerder en benoeming van OK-bestuurders. Zie OR 2022-0259, OR 2023-0101 en OR 2024-0058.

Feiten

De continuïteit van de onderneming van Centric en haar dochtervennootschappen is in gevaar. De houdstermaatschappij heeft aanzienlijke financiële problemen waardoor de dagelijkse bedrijfsvoering wordt belemmerd. In dat kader zijn verschillende strategische beslissingen genomen om de continuïteit te waarborgen. Ook besluit het bestuur op zoek te gaan naar geïnteresseerde kopers voor de aandelen in drie van de dochtervennootschappen.

Voor deze voorgenomen verkoop (de ‘Transactie’) zijn specifieke criteria opgesteld waaraan een potentiële koper moet voldoen. Deze criteria omvatten kort gezegd de eis dat de koper zich bewust moet zijn van het grote maatschappelijk belang dat Centric vertegenwoordigt. Om die reden moet de koper zich ook committeren om voor een periode van ten minste tien jaar aandeelhouder van Centric te blijven. Daarnaast dient er een prudent dividendbeleid te worden gevoerd, het vreemd vermogen dient te worden beperkt, en Sanderink noch enige aan hem gelieerde persoon zal enige rol spelen binnen de organisatie.

Er wordt een potentiële koper (‘de Koper’) geïdentificeerd die aan voornoemde eisen voldoet. De keuze om met deze Koper in onderhandeling te treden is gebaseerd op diens vermogen tot goede bedrijfsvoering en financiële stabiliteit. Bij de besluitvorming is rekening gehouden met de belangen van alle betrokkenen, waaronder werknemers, klanten en schuldeisers. Ook heeft de OK toezicht gehouden op het (verkoop)proces om te zorgen dat de verkoop op een transparante en verantwoorde manier plaatsvindt. Dit omvat onder andere de schorsing van enkele bestuurders en de benoeming van nieuwe bestuurders om de belangen van de onderneming te beschermen.

Centric verzoekt een aantal maatregelen om de uitvoering van de verkoop te bevorderen, als volgt samengevat.

1. Sanderink te verbieden het door Centric genomen besluit tot het aangaan van de overeenkomst voor verkoop en levering van de aandelen in de drie dochtervennootschappen aan de Koper aan te tasten.
2. Sanderink te veroordelen de Transactie te gedogen.
3. Sanderink te verbieden zich publiekelijk negatief uit te laten over de Transactie.
4. Het treffen van andere voorzieningen die de OK passend acht.

De OR heeft de OK verzocht deze verzoeken toe te wijzen. Sanderink c.s. verzetten zich tegen de schorsing van de bestuurders en zoeken naar alternatieve oplossingen om de financiële problemen aan te pakken. Ook heeft Sanderink kritiek op de eisen die worden gesteld aan de Koper en betwist hij dat de Koper aan deze criteria voldoet. Ten slotte trekt Sanderink de transparantie en eerlijkheid van het proces in twijfel.

Gronden van de beslissing

De Koper heeft, naast de hoogste prijs te hebben geboden, zich gecommitteerd aan de in het

belang van Centric opgestelde criteria voor aandeelhouderschap. De Transactie dient daarom naar het oordeel van Centric de belangen van de onderneming. Mede om deze redenen ondersteunt de A-G de verzoeken van Centric.

Ten aanzien van het verzoek om onmiddellijke maatregelen stelt de OK dat aan het treffen daarvan niet zonder meer in de weg hoeft te staan dat deze kunnen leiden tot onomkeerbare gevolgen. De voorziening dient wel naar haar aard voorlopig te zijn en er dient bij het treffen ervan voldoende rekening te worden gehouden met, en een billijke afweging plaats te vinden van, de belangen van partijen.

Dat Centric verkocht moet worden, wordt door partijen niet betwist. Volgens de OK is daarnaast voldoende toegelicht en aannemelijk geworden dat en waarom in de gegeven omstandigheden een verkoop moet plaatsvinden in het belang van alle betrokkenen bij de procedure. Wat betreft de rol van Sanderink c.s. in dit proces meent de OK dat zij voldoende op de hoogte zijn gehouden van de Transactie, terwijl Sanderink c.s. van dat recht op informatie nauwelijks gebruik hebben gemaakt.

Ook heeft de OK geen aanknopingspunten gezien om te concluderen dat de uitgangspunten van de Transactie belemmerende factoren opleveren voor het proces of de verkoopprijs. Het opstellen van de criteria voor aandeelhouderschap zijn daarom ook niet onredelijk geacht door de OK. Ook uit de verslagen van de financieel adviseur blijkt dat Sanderink c.s. als financieel belanghebbenden voortdurend op de hoogte zijn gehouden van de Transactie, net als de OR. Na een selectie te hebben gemaakt tussen de geïnteresseerde kopers, is een enquête gehouden binnen Centric waaruit de Koper als voorkeur naar voren kwam.

Op basis van het voorgaande meent de OK dat sprake is van een zorgvuldige, transparante en competitief ingerichte Transactie, zowel ten aanzien van de onderneming als ten aanzien van Sanderink c.s. De conclusie is daarom ook dat het bestuur van Centric in redelijkheid heeft kunnen besluiten tot het aangaan en uitvoeren van de Transactie.

Wat betreft de gevraagde voorzieningen is het verzoek Sanderink c.s. te veroordelen de Transactie te gedogen daarom toewijsbaar. Die toewijsbaarheid houdt echter niet in dat Sanderink c.s. de toegang tot de burgerlijke rechter wordt ontnomen, nu een dergelijke voorziening verder strekt dan dat wat in verband met de huidige omstandigheden van Centric is vereist. Dat de verkoop van Centric noodzakelijk is en dat de Transactie berust op een zorgvuldig proces, sluit immers niet uit dat de (voorzieningen)rechter, al dan niet op basis van nadere feiten, tot een ander oordeel komt. Dat betekent dat Sanderink c.s. zullen worden veroordeeld de Transactie en de uitvoering van de Transactie te gedogen, maar laat hun recht onverlet in rechte op te komen tegen de Transactie of de uitvoering daarvan. Datzelfde

oordeel geldt voor het verzoek Sanderink c.s. te verbieden handelingen te verrichten die gericht zijn op vernietiging of anderszins aantasting van het besluit tot uitvoering van de Transactie.

Ook wordt het laatste verzoek, Sanderink c.s. te bevelen zich te onthouden van negatieve publieke uitlatingen over de Transactie, niet toegewezen. Nu Sanderink c.s. al wordt bevolen de Transactie te gedogen, en artikel 10 EVRM in aanmerking nemend, bestaat er volgens de OK onvoldoende grond voor een dergelijk verbod.

Tot slot staat de OK stil bij het recht op eigendom zoals neergelegd in artikel 1 Eerste Protocol bij het EVRM, nu Sanderink c.s. (indirect) belang hebben in de dochtervennootschappen van Centric. Nu er van een dergelijke ontneming van eigendom sprake is, moet dit voldoen aan de voorwaarden dat (i) de ontneming van eigendom dient te berusten op een deugdelijke wettelijke basis, (ii) de ontneming een legitieme doelstelling heeft in het algemeen belang, en (iii) een behoorlijk evenwicht (*fair balance*) bestaat tussen de eisen van het algemeen belang en de bescherming van de fundamentele rechten van het individu.

De deugdelijke wettelijke basis vindt de OK in artikel 2:349a lid 2 BW. De Transactie is daarnaast in het belang van de gezondheid van de onderneming van Centric en de daarmee gemoeide belangen van belanghebbenden, waarmee ook is voldaan aan de eis van een legitieme doelstelling. Nu Sanderink ook gedurende het proces van de Transactie continu informatie is verschaft en de Transactie op competitieve wijze heeft plaatsgevonden, is er volgens de OK een billijke afweging gemaakt tussen de belangen van betrokken partijen.

De beslissing

De OK veroordeelt bij wijze van onmiddellijke voorziening en voor de duur van het geding Sanderink c.s. de voorgenomen verkoop aan de Koper te gedogen, en wijst de overige verzoeken van Centric af.

I.L. Fokkema, januari 2024

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 17-09-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:2660

Zaaknummer: 200.317.229/05 OK

Rechters: A.W.H. Vink, J.M. de Jongh, A.J. Wolfs, D. Koopmans en G. Eikelenboom

Advocaten: P.P.M. van Kippersluis, I. Spinath, mr. S.E. Streng, R.J.W. Analbers, T.L.C.W. Noordoven en R.A. Siebelink

Wetsartikelen: 2:349a lid 2 BW, 1 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Bestuurder/Deltachem International B.V.

Een statutair bestuurder wordt ontslagen. Hij verzoekt vervolgens vernietiging van het ontslagbesluit wegens vormfouten dan wel vernietiging van de opzegging wegens handelen in strijd met het opzegverbod en in strijd met de 15-april-arresten. Meer subsidiair verzoekt hij betaling van een billijke vergoeding en andere vergoedingen. De rechtbank oordeelt dat geen sprake is van een vernietigbaar ontslagbesluit of van vernietigbare opzegging. Wel is er grond voor een billijke vergoeding wegens ongegronde opzegging. Het ontslag is ernstig verwijtbaar wegens het ontbreken van een redelijke grond: het disfunctioneren van de bestuurder is onvoldoende aangetoond en hem is geen verbetertraject geboden. De botsing tussen de Chinese cultuur met de westerse directheid bij de ontslagen bestuurder, ontslaat de (Chinese) werkgever niet van het geven van feedback aan de bestuurder en het bieden van een verbetertraject. De billijke vergoeding wordt vastgesteld op € 200.000.

Feiten

Deltachem International B.V. ('DI') ontwikkelt, produceert, distribueert en verkoopt duurzame meststoffen voor de land- en tuinbouw. DI maakt onderdeel uit van de International Business Unit van Kingenta Ecological Engineerin Co. Ltd. ('Kingenta'). Kingenta is een Chinese multinational met ruim 10.000 werknemers, die zich toelegt op onderzoek, ontwikkeling, productie en marketing van speciale (minerale) meststoffen. Verzoeker ('de Bestuurder') is sinds 2020 betrokken bij DI. Eerst op basis van een opdrachtovereenkomst en per 1 augustus op basis van een arbeidsovereenkomst. De Bestuurder is daarna in zeer kort tijdsbestek in allerlei managementfuncties benoemd en is per 1 oktober 2021 benoemd als bestuurder van DI.

De Bestuurder werkte aanvankelijk samen met [naam 1], bestuurder van de enig aandeelhouder van DI en lid van de RvC van DI. In 2023 is [naam 1] ontslagen als bestuurder en RvC-lid. Gelijkzeitig aan dit ontslag zijn [naam 2] en [naam 3] benoemd tot RvC-leden van DI. Begin 2024 uit de Bestuurder zijn onvrede over de wijze van werken aan deze RvC-leden. Op zijn herhaaldelijk e-mails om feedback wordt niet gereageerd. Op 17 juni 2024 vertrekt de Bestuurder voortijdig van de werklocatie te Born. Later die dag krijgt de Bestuurder een brief waarin het voorgenomen ontslag (buiten de vergadering) als bestuurder van DI wordt aangekondigd bij de aandeelhoudersvergadering van 27 juni 2024. Op 18 juni meldt de Bestuurder dat hij zich feitelijk op 17 juni heeft ziek gemeld. Op 20 juni krijgt de Bestuurder de redenen voor ontslag meegedeeld. Op 25 juni heeft de Bestuurder zijn zienswijze gegeven. Op 1 juli heeft de Bestuurder de bedrijfsarts telefonisch gesproken, waarbij de bedrijfsarts als eerste verzuimdag 17 juni heeft aangenomen.

De Bestuurder verzoekt in deze procedure vernietiging van het ontslagbesluit wegens vormfouten dan wel vernietiging van de opzegging wegens handelen in strijd met het opzegverbod en in strijd met de 15-april-arresten. Meer subsidiair verzoekt de Bestuurder betaling van een billijke vergoeding (en andere vergoedingen).

Oordeel

De rechtbank oordeelt als volgt.

Geen sprake van vernietigbaar ontslagbesluit of vernietigbare opzegging

Volgens de rechtbank is geen sprake van een verkeerde (want te vroege) oproeping. Evenmin is sprake van een uitzondering op de zogenoemde '15-april-arresten'. Dat de Bestuurder ten tijde van de oproeping voor de vergadering 'ziek' zou zijn, is niet komen vast te staan. Dat de bedrijfsarts de eerste ziektedag op 17 juni 2024 heeft gezet, berust op een abusievelijk onjuiste eerste verzuimdag. Dat de Bestuurder voor andere vennootschappen binnen het concern werkzaam was, maakt niet dat de arbeidsovereenkomst niet inhoudsloos is geworden. De Bestuurder miskent daarmee dat hij een arbeidsovereenkomst had met DI van waaruit hij ook werkzaamheden voor andere vennootschappen verrichtte, maar in de hoedanigheid van bestuurder van DI.

Wel sprake van een billijke vergoeding wegens ongegronde opzegging

Opvallend is dat de Bestuurder in korte tijd binnen DI flinke carrièrestappen gemaakt heeft. Hieruit concludeert de rechtbank dat DI in die fase kennelijk zeer tevreden was over de wijze van functioneren van de Bestuurder. Nergens blijkt in ieder geval uit dat DI hem in die

periode signalen heeft gegeven waaruit de Bestuurder had moeten begrijpen op welke onderdelen zijn functioneren niet op niveau was. Het heeft er alle schijn van dat eerst na het ontslag van [naam 1] en de daaropvolgende benoeming in oktober 2023 van [naam 2] en [naam 3] binnen DI anders tegen het functioneren van de Bestuurder werd aangekeken. Dat hem dit op enig moment is medegedeeld, heeft DI niet gesteld. De Bestuurder vermoedde kennelijk wel dat er iets aan de hand was en heeft daarover ook geprobeerd met [naam 2] en [naam 3] in gesprek te gaan, maar deze statutaire bestuurders van DI hebben op geen enkel moment gereageerd.

DI betoogt in haar verweer dat de directe westerse manier van feedback geven in de Chinese cultuur hoogst ongebruikelijk is. Zij verwijst naar de leer van Confucius als een van de pijlers van de Chinese cultuur. Volgens haar had van de Bestuurder verwacht mogen worden dat hij zich in die cultuur zou verdiepen en dat hij daarmee rekening zou houden. De rechtbank is van oordeel dat het juist omgekeerd is: DI is een Nederlandse onderneming en het Nederlandse arbeidsrecht is van toepassing. Van DI (en haar Chinese bestuurders) mag dus worden verwacht dat zij zich verdiepen in het Nederlands arbeidsrecht en de wijze waarop met werknemers in Nederland op basis van dat arbeidsrecht omgegaan hoort te worden. Daar hoort onder andere bij dat een werknemer feedback hoort te krijgen over zijn functioneren en een kans dient te krijgen zich te verbeteren op de onderdelen waarop dit functioneren onder de maat is.

De rechtbank gaat het gestelde disfunctioneren niet op detailniveau inhoudelijk beoordelen. Waar het namelijk om gaat, is dat de Bestuurder gelijk heeft in zijn betoog dat hij op geen enkel moment door DI erop is gewezen dat zijn functioneren ondermaats was en dat hij dus ook geen gelegenheid heeft gehad om, indien nodig, zijn functioneren te verbeteren.

Hoogte billijke vergoeding

Een belangrijk gezichtspunt bij de vaststelling van de hoogte van de billijke vergoeding is de verwachte duur van de arbeidsovereenkomst als deze niet zou zijn geëindigd door de (ernstig verwijtbare) opzegging. In dat verband is de rechtbank het met DI eens dat de arbeidsovereenkomst eerder zou zijn geëindigd dan het moment waarop de Bestuurder de pensioengerechtigde leeftijd bereikt. De rechtbank schat in dat de arbeidsovereenkomst nog hooguit tot 1 januari 2026 voortgezet zou zijn. Hierbij is van doorslaggevend belang dat DI de samenwerking wilde beëindigen en dat de Bestuurder zelf ook wel het vermoeden had dat DI (wegens voor de Bestuurder onbekende redenen) niet met hem verder wilde. Vanuit dat vermoeden was hij ook bereid om de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden te beëindigen.

De rechtbank zal bij de bepaling van de hoogte van de billijke vergoeding geen waarde hechten aan de door de Bestuurder gestelde reputatieschade en emotionele waarde aangezien enige onderbouwing daarvan ontbreekt. Wel zal bij de bepaling van de hoogte van de billijke vergoeding worden betrokken dat DI zeer laakbaar jegens de Bestuurder gehandeld heeft. Vanuit dat oogpunt zullen de andere vergoedingen waarop de Bestuurder recht heeft, niet in mindering strekken op de toe te kennen billijke vergoeding. Die vergoedingen hebben bovendien (deels) een ander doel dan de billijke vergoeding. Ook zal vanwege de zeer laakbare handelwijze van DI bij de vaststelling van de hoogte van de billijke vergoeding de preventieve werking van een hoge billijke vergoeding betrokken worden om zodoende calculerend gedrag van DI tegen te gaan. Op grond van al deze overwegingen stelt de rechtbank de hoogte van de billijke vergoeding vast op € 200.000, welk bedrag dus bestaat uit de inkomensschade over de periode 1 oktober 2025 tot 1 januari 2026 en uit de andere hiervoor benoemde aspecten.

Redactie, januari 2025

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 06-12-2024

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2024:9502

Zaaknummer: C/03/334272 / HA RK 24-165

Rechters: R.H.J. Otto

Advocaten: M.J. de Coninck, I.J. de Laat en Koster Koster

Wetsartikelen: 7:681 BW, 7:682 BW, 7:670 BW en 2:15 BW

RECHTSPRAAK

Bestuurder/Stichting Persoonlijk VO

De statutair bestuurder van een stichting wordt ontslagen door de raad van toezicht. Zij verzoekt betaling van een gefixeerde schadevergoeding en een billijke vergoeding. De rechtbank oordeelt dat haar ontslag als bestuurder rechtsgeldig is, maar dat de opzegging van de arbeidsovereenkomst door de raad van toezicht onregelmatig is, nu er geen tussentijdse opzegmogelijkheid bestond.

Feiten

Stichting Persoonlijk VO ('PVO') biedt een onderwijsconcept aan voor het voortgezet onderwijs in Nederland. Uit onderzoek van de onderwijsinspectie in 2022 bleek dat sprake was van financieel wanbeleid en de inspectie was negatief over de kwaliteitszorg en kwaliteitscultuur. Eind 2022 heeft een bestuurlijke fusie plaatsgevonden, als gevolg waarvan de PVO-scholen één overkoepelend bestuur hebben. Op 1 mei 2023 is verzoeker ('de Bestuurder') gestart met het verrichten van werkzaamheden voor PVO op basis van een overeenkomst van opdracht. Op 1 augustus 2023 is het interim-bestuur van PVO afgetreden en is de Bestuurder als statutair bestuurder benoemd. Op dezelfde datum is de Bestuurder in dienst getreden als voorzitter van het college van bestuur van PVO.

Eind november 2023 heeft de onderwijsinspectie kenbaar gemaakt dat uit de inspectie is gebleken dat bij twee scholen de onderwijskwaliteit onvoldoende is en bij twee zeer zwak. Drie scholen lagen onder de opheffingsnorm. Vervolgens hebben er meerdere vergaderingen plaatsgevonden met de raad van toezicht. Voor vijf van de acht scholen is een afbouwscenario ingezet. Daarover heeft communicatie – ook naar buiten – plaatsgevonden. Op 5 februari 2024 heeft de Gemeenschappelijke Medezeggenschapsraad ('GMR') bij de raad van toezicht een klacht ingediend over communicatie door de Bestuurder. Op 13 februari 2024 heeft de raad van toezicht o.a. een formulering aan de Bestuurder voorgehouden voor de brief aan de GMR met betrekking tot de schoolsluitingen. Op 19 februari 2024 heeft de raad van toezicht aan de Bestuurder bericht dat de raad van toezicht heeft geconstateerd dat de besproken formulering niet is overgenomen en dat dit door de raad van toezicht als storend en onacceptabel wordt

ervaren. De Bestuurder heeft daarop o.a. gereageerd dat er 'duidelijke afwegingen zijn gemaakt in de formulering die met kundige juristen afgestemd is'.

Op 1 maart 2024 is de Bestuurder op non-actief gesteld en is aan haar het voornemen tot ontslag als bestuurder kenbaar gemaakt. De Bestuurder is de toegang tot de systemen ontzegd. Zij heeft verzocht om toegang te krijgen, omdat zij anders niet op het voornemen tot ontslag kan reageren. De Bestuurder heeft op 12 maart 2024 haar zienswijze gegeven op het voorgenomen ontslag. De Bestuurder heeft alsnog toegang gekregen tot de systemen. Op 13 maart 2024 heeft de GMR positief geadviseerd over het ontslag. Op 18 maart 2024 is de Bestuurder ontslagen als bestuurder. Ook is haar arbeidsovereenkomst opgezegd. De WW-uitkering is afgewezen, omdat er geen tussentijds opzegbeding in de arbeidsovereenkomst stond.

De Bestuurder verzoekt betaling van een gefixeerde schadevergoeding en een billijke vergoeding.

Oordeel

De rechtbank stelt voorop dat de Bestuurder in deze procedure niet opkomt tegen haar ontslag als statutair bestuurder. Daarom gaat de rechtbank bij de beoordeling ervan uit dat haar ontslag als statutair bestuurder van PVO rechtsgeldig is. Dat betekent, gegeven de 15-april-arresten, dat ook haar arbeidsovereenkomst met PVO is geëindigd, nu niet is gesteld of gebleken dat een wettelijk ontslagverbod aan die beëindiging in de weg staat of partijen anders zijn overeengekomen.

Niettemin moeten voor de opzegging van een arbeidsovereenkomst van een statutair bestuurder de wettelijke regels worden gevolgd. Dit houdt onder meer in dat bij een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd moet worden beoordeeld of deze tussentijds kan worden opgezegd. Als dat niet zo is, is de opzegging onregelmatig.

De centrale vraag is of op de opzegging van de arbeidsovereenkomst door de raad van toezicht per 1 mei 2024 onregelmatig is. Dat is naar het oordeel van de rechtbank het geval. Partijen verschillen van mening over de betekenis van de overeengekomen allonge; staat daarin wel of geen opzegbeding. Bij de uitleg komt het aan op de *Haviltex*-norm. De rechtbank oordeelt dat uit de tekst van de allonge en evenmin uit hetgeen naar voren is gebracht in de procedure, volgt dat is overeengekomen dat de arbeidsovereenkomst tussentijds kon worden opgezegd. De rechtbank is daarnaast van oordeel dat ook niet is vast komen te staan dat PVO de arbeidsovereenkomst met de Bestuurder tussentijds kon opzeggen op grond van de Rechtspositieregeling PVO. Niet is gebleken dat deze regeling op de arbeidsovereenkomst van toepassing is. De toepasselijkheid is niet in de arbeidsovereenkomst vastgelegd en ligt ook niet

in de rede. Aan de Bestuurder wordt de gefixeerde schadevergoeding toegekend, zij het dat die wordt gematigd door de rechtbank. De rechtbank volgt PVO in haar standpunt dat de verhouding tussen de zeven maanden die de Bestuurder daadwerkelijk voor PVO heeft gewerkt en de 27 maanden waarover het loon moet worden doorbetaald niet in balans is. Ook is niet waarschijnlijk dat de arbeidsovereenkomst nog tot augustus 2027 zou hebben voortgeduurd gelet op de verstoorde verhoudingen. De schadevergoeding wordt gematigd tot het loon over zes maanden. De overige vorderingen worden afgewezen.

Redactie, januari 2025

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 19-12-2024

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2024:8082

Zaaknummer: 752523

Rechters: L. Voetelink

Advocaten: P. de Boer en A. Klaassen

Wetsartikelen: 7:672 BW en 7:672 lid 11 BW

RECHTSPRAAK

Toetreding als vennoot tot vof?

Een werknemer is tijdelijk bij de Kamer van Koophandel ingeschreven geweest als vennoot van de vof. De werknemer was de Nederlandse taal niet voldoende machtig, wist niet waarover het ging, er was geen vennootschapsovereenkomst, enzovoorts. Het vermoeden bestaat dat het om een schijnconstructie ging. Inmiddels is de werknemer uitgeschreven als vennoot en hij heeft daarna nog werkzaamheden verricht. De arbeidsovereenkomst is volgens de kantonrechter blijven voortbestaan. De werkgever moet re-integratieverplichtingen nakomen en achterstallig salaris betalen.

Feiten

Een werknemer is op 1 september 2023 bij een werkgever, een vof, in dienst getreden als algemeen medewerker op basis van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd, die eindigt op 1 september 2025. De cao Verblijfsrecreatie is van toepassing. Op 1 december 2023 werd de werknemer als vennoot van de vof ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Inmiddels is hij weer uitgeschreven als vennoot. De werknemer heeft zich op 3 en 8 augustus 2024 ziek gemeld. De werkgever heeft echter geen bedrijfsarts ingeschakeld. Het salaris over juli 2024 is slechts deels betaald en daarna is helemaal niets meer uitbetaald. De werknemer stelt dat hij sinds die gedeeltelijke betaling in juli geen loon meer heeft ontvangen en vermoedt dat de werkgever niet van plan is om loon tijdens zijn ziekte door te betalen. Hij benadrukt dat hij geen vennoot is en dat hij wil re-integreren om weer aan het werk te gaan.

De werknemer vordert betaling van achterstallig salaris over de afgelopen maanden en het maandelijkse salaris zolang de arbeidsovereenkomst niet rechtsgeldig is beëindigd. Hij vraagt ook om betaling van opgebouwd vakantiegeld en een wettelijke verhoging vanwege het te laat betalen van loon. Daarnaast eist hij wettelijke rente over de bedragen die al opeisbaar zijn of nog opeisbaar worden. Verder verzoekt hij dat de werkgever een bedrijfsarts inschakelt om zijn re-integratie mogelijk te maken.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt dat de werknemer en de werkgever op 1 september 2023 een arbeidsovereenkomst hebben gesloten. De werkgever stelt dat deze arbeidsovereenkomst is beëindigd omdat de werknemer zou zijn toegetreden tot de vof. De werknemer erkent dat hij een document bij de Kamer van Koophandel heeft ondertekend, maar geeft aan dat hij de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt om te weten wat hij tekende. Vermoedelijk ging het om een inschrijvingsformulier als vennoot. Een inschrijving bij de Kamer van Koophandel heeft echter geen rechtscheppende werking.

Vennootschap

Er is geen vennootschapscontract of mondelinge afspraak gesloten waarin de werknemer als vennoot werd aangemerkt. Er zijn geen afspraken gemaakt over rechten of plichten als vennoot en de werknemer had geen zeggenschap binnen het bedrijf. Hij ontving hetzelfde nettobedrag als voorheen en er is geen bewijs van een winstaandeel of afspraken daarover. Op 15 juli 2024 werd de werknemer zonder medeweten en instemming uitgeschreven als vennoot, zonder enige afwikkeling van de vennootschap. De kantonrechter concludeert dat het ondernemerschap van de werknemer een schijnhandeling was om werkgeverslasten te vermijden en dat hij altijd werknemer is gebleven. Na zijn uitschrijving verrichtte hij nog enkele dagen werk, wat wijst op het voortbestaan van de arbeidsovereenkomst. De werknemer meldde zich op 3 en 8 augustus 2024 ziek. Volgens de cao is de werkgever verplicht om tijdens ziekte 95% van het salaris te betalen.

Achterstallig salaris en re-integratie

Het achterstallige salaris over juli 2024 wordt volledig toegewezen. Het salaris over augustus 2024 tot de ziekmelding wordt toegewezen, waarna 95% van het salaris moet worden betaald tot herstel of rechtsgeldige beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Wettelijke verhoging en rente worden toegewezen over te laat betaalde bedragen. De vordering voor vakantiegeld wordt afgewezen wegens gebrek aan bewijs van opeisbaarheid. De werkgever moet binnen veertien dagen de toegekende bedragen betalen. Ook moet een bedrijfsarts worden ingeschakeld om de re-integratie van de werknemer mogelijk te maken, met een dwangsom bij niet-nakoming.

Redactie, januari 2025

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 07-11-2024

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2024:7946

Zaaknummer: 11315165 \ CV EXPL 24-5064

Rechters: R.A.J. van Leeuwen

Advocaten: Y. Ersoy

Wetsartikelen: 7:625 BW

RECHTSPRAAK

Werknemer/OS16 Hoorn B.V.

Een vennootschap is ontbonden en beëindigd. Dit doet echter niets af aan de ontvankelijkheid van haar werknemer in diens verzoek ten aanzien van de onregelmatige opzegging. Diens verzoeken tot betaling van de billijke vergoeding worden toegewezen.

Feiten

Verzoeker ('de Werknemer') is op 7 juli 2016 in dienst getreden bij OS16 Hoorn B.V. ('OS16') als verkoper. In juni 2024 heeft OS16 de Werknemer geïnformeerd dat de winkel waar de Werknemer werkzaam was definitief zou sluiten. Op 20 augustus 2024 heeft OS16 een beëindigingsovereenkomst aan de Werknemer voorgelegd, die deze niet heeft ondertekend. Een week later is de Werknemer geïnformeerd over de sluiting en dat OS16 vanaf eind augustus niet meer in staat was om de verplichtingen uit het dienstverband na te komen. De Werknemer heeft in september 2024 nagevraagd of dit betekende dat de arbeidsovereenkomst als opgezegd moest worden beschouwd. OS16 heeft gereageerd dat er geen middelen meer zijn om de arbeidsovereenkomst op een juridisch correcte wijze te beëindigen. De Werknemer verzoekt de kantonrechter de opzegging van de arbeidsovereenkomst te vernietigen en OS16 te veroordelen tot wedertewerkstelling en betaling van loon. Subsidiair heeft de Werknemer verzocht om een billijke vergoeding, een vergoeding wegens onregelmatige opzegging en een transitievergoeding. OS16 voert verweer en stelt dat het verzoek moet worden afgewezen. Daartoe heeft zij samengevat aangevoerd dat de vennootschap bij gebrek aan baten is ontbonden.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. OS16 is uitgeschreven uit het handelsregister en is per 27 september 2024 opgeheven. Op grond van artikel 2:19 lid 5 BW blijft een rechtspersoon na ontbinding voortbestaan voor zover dit voor de vereffening van zijn vermogen nodig is. Dat de vennootschap is ontbonden betekent dus niet zonder meer dat zij niet meer in rechte kan worden betrokken. Daarnaast dateert het verzoekschrift van de Werknemer van ruim voordat de uitschrijving in het handelsregister heeft plaatsgevonden, zodat de procedure kan worden

voortgezet. Het met terugwerkende kracht inschrijven van een opheffing brengt niet mee dat de vennootschap in deze zaak niet op de juiste wijze in het geding is geroepen dan wel dat de vennootschap of haar vereffenaar geen verweer had kunnen voeren, indien gewenst.

Ter zitting heeft de Werknemer berust in de beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Vaststaat dat OS16 heeft opgezegd in strijd met de wet omdat zij een ontslagvergunning had moeten aanvragen. Er wordt een billijke vergoeding van € 40.301,71 toegewezen. Dit bedrag is gelijk aan het loon dat de Werknemer zou hebben ontvangen indien hij nog twee jaar bij OS16 in dienst zou zijn gebleven. Er bestaat volgens de Werknemer geen aanleiding om aan te nemen dat de arbeidsovereenkomst op de korte termijn zou zijn geëindigd. De Werknemer heeft daarnaast aangevoerd dat hij gezien zijn leeftijd en eenzijdige werkervaring moeilijk aan een nieuwe baan zal komen. OS16 heeft geen verweer gevoerd tegen het verzochte bedrag. Ook de gefixeerde schadevergoeding en transitievergoeding worden toegewezen. OS16 wordt in de proceskosten veroordeeld.

Redactie, januari 2025

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 19-12-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:12103

Zaaknummer: 11347080 \ AO VERZ 24-78

Rechters: M. Woerdman

Advocaten: R.M. Duijn

Wetsartikelen: 2:19 lid 5 BW en 7:681 BW

RECHTSPRAAK

Afwijzing verzoek eigen faillissement: aanvrager had moeten kiezen voor turboliquidatie

De rechtbank overweegt dat misbruik wordt gemaakt van de bevoegdheid het eigen faillissement aan te vragen, omdat de vennootschap geen baten heeft. Het belang van een schuldeiser om een vordering vast te laten stellen, is geen belang dat een plek heeft in het faillissement, omdat het niet tot de taak van de curator behoort om vorderingen van concurrente schuldeisers te beoordelen als geen uitkering kan worden gedaan aan de schuldeisers. De vennootschap dient te kiezen voor turboliquidatie.

Een vennootschap heeft verzocht om haar eigen faillietverklaring. De rechtbank overweegt dat de ondernemingsactiviteiten zijn gestaakt en dat er geen vermogen (meer) is. In een dergelijk geval maakt de vennootschap in beginsel misbruik van bevoegdheid door het eigen faillissement aan te vragen, omdat een curator bij een faillietverklaring werkzaamheden moet verrichten terwijl daar geen vergoeding tegenoverstaat en ook geen uitkering kan worden gedaan aan de schuldeisers. De vennootschap heeft de mogelijkheid te turboliquideren, terwijl er geen andere voldoende zwaarwegende belangen zijn aangevoerd om toch het faillissement uit te spreken.

De vennootschap heeft aangevoerd dat zij is gedagvaard door een (vermeend) schuldeiser die stelt een hoge vordering te hebben. In faillissement zou een curator kunnen vaststellen of de vordering al dan niet gegrond is. De rechtbank oordeelt dat dit geen belang is waarvoor het faillissement kan worden uitgesproken, nu verificatie van vorderingen uitsluitend aan de orde is als een uitkering kan worden gedaan aan de schuldeisers. Nu op voorhand duidelijk is dat een uitkering niet mogelijk is, behoort het niet tot de taak van de curator om de vordering van de vermeende schuldeiser te beoordelen.

H.J. de Kloe, januari 2025

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 17-12-2024

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2024:21551

Zaaknummer: C/09/677247 FT EA 24/296

Rechters: R. Cats

Advocaten: J.W. Verhoef

Wetsartikelen: 1 Fw en 2:19 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

Bestuurdersaansprakelijkheid wegens kapitaalvermindering

Deze zaak betreft de aansprakelijkheid van de indirect bestuurders en aandeelhouders van een failliete vennootschap voor het tekort dat door een kapitaalvermindering is ontstaan. Hoewel geen sprake is van bestuurdersaansprakelijkheid ex artikel 2:248 BW, aangezien de kapitaalvermindering geen (belangrijke) oorzaak was van het faillissement, zijn gedaagden wel ex artikel 2:208 lid 6 BW jo. 2:216 lid 3 BW aansprakelijk voor het tekort dat door de uitkering is ontstaan.

Inleiding

Deze zaak betreft de aansprakelijkheid van de indirect bestuurders en aandeelhouders van de failliete vennootschap, bedrijf 1, voor het tekort dat door een kapitaalvermindering is ontstaan. Bedrijf 1 verleende ambulante zorg en begeleiding onder leiding van indirect bestuurders en aandeelhouders gedaagde 2 en gedaagde 3. Gedaagden waren via hun persoonlijke holdings (gedaagde 1 was de persoonlijke holding van gedaagde 2, de persoonlijke holding van gedaagde 3 is kennelijk niet in rechte betrokken), indirect bestuurder (hierna gezamenlijk: 'de bestuurders'). Bij vonnis van 14 juni 2021 is bedrijf 1 op eigen aangifte failliet verklaard. De curator stelt de bestuurders aansprakelijk op grond van (i) kennelijk onbehoorlijk bestuur ex artikel 2:248 BW, (ii) faillissementspauliana ex artikel 42 Fw, (iii) onrechtmatige kapitaalvermindering ex artikel 2:208, 2:216 en 2:11 BW, en (iv) selectieve betaling ex artikel 2:9 BW en/of artikel 6:162 BW. De vorderingen op grond van artikel 2:248 BW en selectieve betaling zijn afgewezen en blijven hierna ter beperking van de samenvatting onbesproken.

Kapitaalvermindering en faillissementspauliana (artikel 42 Fw)

Op 10 november 2020 besloot het bestuur van bedrijf 1 tot een kapitaalvermindering, vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst. Het kapitaal werd met € 78.030 verminderd via een statutenwijziging, waarna twee leningen aan de aandeelhouders werden verstrekt. De

curator stelt dat deze rechtshandelingen paulianeus waren en beroept zich op artikel 42 Fw. De curator stelt zich op het standpunt dat hij bij brief van 28 oktober 2022 alle rechtshandelingen die betrekking hebben op het 'afstempelen van aandelen' heeft vernietigd. Hieronder vallen ook de voornoemde vaststellingsovereenkomst en het besluit tot kapitaalvermindering en uitkering aan de aandeelhouders. De rechtbank buigt zich vervolgens over de vereisten voor vernietiging van een rechtshandeling op grond van artikel 42 Fw en beoordeelt deze als volgt.

Allereerst oordeelt de rechtbank dat de kapitaalvermindering een onverplichte rechtshandeling was. Het sluiten van de vaststellingsovereenkomst en de daaruit vloeiende besluiten zijn aldus onverplicht. De kapitaalvermindering omvat volgens de rechtbank rechtshandelingen om niet. Deze zaak kenmerkt zich in dit geval door een bijzondere omstandigheid dat de kapitaalvermindering is overeengekomen in een vaststellingsovereenkomst tussen bedrijf 1 en gedaagde 2 en 3 en de persoonlijke holdings. Door middel van de vaststellingsovereenkomst wilden partijen namelijk een einde maken aan de verschillende rollen (bestuurder, aandeelhouder en werknemer) die de betrokkenen vervulden. Volgens de rechtbank brengt deze bijzondere omstandigheid echter niet mee dat de kapitaalvermindering een rechtshandeling om baat betrof. Vervolgens oordeelt de rechtbank dat door de kapitaalvermindering schuldeisers van bedrijf 1 in hun verhaalsmogelijkheden zijn benadeeld. Door de kapitaalvermindering daalde het vermogen van bedrijf 1 met € 76.165,01, wat anders beschikbaar was geweest voor de schuldeisers. De rechtbank volgt de bestuurders ook niet in hun betoog dat door de kapitaalvermindering juist kosten werden bespaard. De curator heeft namelijk voldoende onderbouwd dat uit de financiële stukken blijkt dat de liquiditeit van bedrijf 1 om in haar kortlopende schulden te voldoen, met de uitkering verslechterde.

Als laatste vereiste moet vast komen te staan dat de bestuurders ten tijde van de kapitaalvermindering wetenschap van de benadeling hadden. De curator draagt hierin de bewijslast, maar wordt in dit specifieke geval in zijn bewijslast geholpen door artikel 45 Fw, omdat alle relevante rechtshandelingen binnen een jaar voor faillietverklaring zijn verricht. Daarnaast wordt de curator ook geholpen door het bewijsvermoeden van artikel 43 lid 1 aanhef en sub 4 (b) en sub 5 (b-d) Fw. De bestuurders hebben in de procedure niets aangevoerd om tegenbewijs te kunnen leveren. De rechtbank concludeert dat aan alle vereisten van artikel 42 Fw is voldaan en vernietigt de rechtshandelingen.

Aansprakelijkheid wegens kapitaalvermindering (artikel 2:216 jo. 2:208 BW)

De curator heeft daarnaast een vordering gebaseerd op artikel 2:216 BW. De rechtbank past hier echter ambtshalve artikel 2:208 BW toe, omdat specifiek sprake is van een

kapitaalvermindering. Het beoordelingskader is evenwel hetzelfde, omdat deze bepaling (in art. 2:208 lid 6 BW) naar artikel 2:216 BW verwijst. De rechtbank oordeelt dat de bestuurders geen adequate balanstest en uitkeringstest hebben uitgevoerd. Zuiverder is overigens dat zij als aandeelhouders op basis van de balanstest (mogelijk) niet tot uitkering hebben kunnen besluiten (art. 2:208 lid 1 BW) en dat zij als bestuurders in ieder geval op basis van een uitkeringstest geen goedkeuring hadden mogen geven.

Uit de financiële stukken blijkt dat bedrijf 1 al vóór de uitkering aan de aandeelhouders onvoldoende liquiditeit had om haar kortlopende schulden te voldoen. De bestuurders wisten, of hadden redelijkerwijs moeten voorzien, dat de uitkering de situatie zou verslechteren.

De rechtbank benadrukt dat de keuze om de uitkering in zes termijnen te voldoen wijst op bewustzijn van de beperkte liquiditeit. Dat een accountant de kapitaalvermindering had aangeraden, ontslaat de bestuurders niet van hun eigen beoordelingsplicht. Op grond van artikel 2:11 BW grijpt de bestuurdersaansprakelijkheid vervolgens door naar de tweedegraadsbestuurder. Gedaagden 2 en 3 zijn derhalve ook aansprakelijk voor het tekort dat door de uitkering is ontstaan.

D.M.M. Detisch, januari 2025

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 18-12-2024

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2024:9140

Zaaknummer: 430483

Rechters: G.J. Meijer

Advocaten: M.A. Oostendorp en B.P.J.M.L. Vliexs

Wetsartikelen: 42 Fw, 2:208 BW en 2:216 BW

RECHTSPRAAK

Van Nielen q.q./Bestuurders

De curator vordert vergoeding van het boedeltekort door de bestuurder en boekhouder van een failliete bv, alsmede vernietiging van paulianeuze betalingen door gefailleerde. De bestuurder is aansprakelijk op grond van artikel 2:248 BW, mede omdat niet is voldaan aan de administratie- en publicatieplicht. De boekhouder is niet aansprakelijk als feitelijk beleidsbepaler. De paulianeuze rechtshandelingen zijn terecht door de curator vernietigd.

Inleiding

Het gaat hier om een uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland naar aanleiding van een vordering van de curator van een gefailleerde onderneming ('gefailleerde') tot vergoeding van het boedeltekort door gedaagde 1 (bestuurder) en gedaagde 2 (boekhouder), alsmede een vordering tot vernietiging van paulianeuze betalingen door gefailleerde aan gedaagde 3 (aandeelhouder) en gedaagde 4 (vennootschap van gedaagde 2).

Gefailleerde heeft filmsubsidie ontvangen van de Europese Commissie, die in 2011 is teruggevorderd vanwege fraude. Gefailleerde heeft de subsidie niet terugbetaald. Op 9 februari 2021 heeft de rechtbank op aanvraag van de Europese Commissie het faillissement van gefailleerde uitgesproken. In geschil is of gedaagde 1 als bestuurder en gedaagde 2 als feitelijk beleidsbepaler aansprakelijk zijn voor het boedeltekort. Daarnaast is in geschil of een aantal betalingen die gefailleerde in de twee maanden voorafgaand aan het faillissement aan gedaagde 3 en aan gedaagde 4 heeft gedaan, paulianeus zijn.

Bestuurder

De rechtbank beoordeelt de vordering jegens gedaagde 1 als volgt. De curator baseert zijn vordering tot vergoeding van het boedeltekort op artikel 2:248 BW. Ondanks het verweer van gedaagde 1 neemt de rechtbank als vaststaand aan dat gedaagde 1 zowel ten tijde van het uitspreken van het faillissement als in de drie jaren daarvoor bestuurder van gefailleerde was.

Gedaagde 1 heeft zijn taak als bestuurder in de drie jaar voorafgaand aan faillissement onbehoorlijk vervuld, onder meer omdat niet is voldaan aan de administratieplicht van artikel 2:10 BW en de publicatieplicht van artikel 2:394 BW. Zo is de administratie niet op orde, zijn de jaarrekeningen over 2017 en 2018 niet gepubliceerd en de jaarrekening over 2019 te laat. Het gaat daarbij niet om een onbelangrijk verzuim noch kan gedaagde 1 zich disculperen. Daardoor staat vast dat gedaagde 1 zijn taak onbehoorlijk heeft vervuld en wordt vermoed dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Het is niet aannemelijk geworden dat andere feiten en omstandigheden dan de onbehoorlijke taakvervulling door gedaagde 1, een belangrijke oorzaak van het faillissement zijn geweest. Aan gedaagde 1 wordt ook een bestuursverbod opgelegd.

Feitelijk beleidsbepaler

De rechtbank beoordeelt de vordering jegens gedaagde 2 als volgt. De curator baseert zijn vordering jegens gedaagde 2 op artikel 2:248 lid 7 BW. Dat lid bepaalt dat degene die het beleid van de vennootschap heeft bepaald of mede heeft bepaald, als ware hij bestuurder (hierna: feitelijke beleidsbepaler), voor de toepassing van artikel 2:248 BW met een bestuurder gelijk wordt gesteld. De rechtbank is van oordeel dat de curator onvoldoende heeft onderbouwd dat gedaagde 2 vanaf 2018 als feitelijk beleidsbepaler van gefailleerde heeft opgetreden. De omstandigheid dat gedaagde 2 tegenover derden als hoofd financiële zaken en financieel directeur van gefailleerde werd gepresenteerd, betekent niet dat hij daadwerkelijk (mede) het beleid van gefailleerde heeft bepaald.

Pauliana

De rechtbank beoordeelt de vordering jegens gedaagde 3 en gedaagde 4 als volgt. Gefailleerde heeft verschillende betalingen aan gedaagde 3 en 4 gedaan in de periode tussen december 2020 en januari 2021. De curator vordert terugbetaling van deze bedragen aan de boedel en legt daaraan onder meer ten grondslag dat de betalingen paulianeus zijn in de zin van artikel 42 Fw. Gefailleerde heeft deze betalingen onverplicht verricht en de schuldeisers van gefailleerde zijn door bovengenoemde rechtshandelingen benadeeld. De rechtbank gaat ervan uit dat er bij het verrichten van de betaling aan gedaagde 3 sprake was van wetenschap van benadeling bij gefailleerde. Ten aanzien van de betalingen aan gedaagde 4 zijn er geen feiten en omstandigheden aangevoerd die het door de curator ingeroepen vermoeden, dat gefailleerde wist of behoorde te weten dat de schuldeisers door de betalingen zouden worden benadeeld, weerleggen. Hieruit volgt dat de curator de betalingen aan gedaagde 3 en gedaagde 4 rechtsgeldig buitengerechtelijk heeft vernietigd.

De rechtbank veroordeelt gedaagde 1 tot vergoeding van het boedeltekort in het faillissement.

Gedaagde 3 en gedaagde 4 worden veroordeeld tot terugbetaling van de ontvangen bedragen aan de boedel.

D.R.C. Smit, januari 2025

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 18-12-2024

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2024:6907

Zaaknummer: C/16/544538 / HA ZA 22-467

Rechters: D. Wachter, J.R. Hurenkamp en K. Saarloos

Advocaten: F. Ortiz Aldana, B.J.H.L. Brouwer, H.J. Ligtenbarg en L. Veldkamp

Wetsartikelen: 2:9 BW, 2:10 BW, 2:248 BW, 2:394 BW en 42 Fw

RECHTSPRAAK

Bestuurders van D. Holding c.s./De Bok q.q. - II

Deze uitspraak gaat over bestuurdersaansprakelijkheid van twee bestuurders van verschillende failliete vennootschappen voor het tekort in de faillissementsboedels op grond van artikel 2:248 BW. De centrale vraag in deze uitspraak is of de bestuurders aanspraak kunnen maken op matiging van hun aansprakelijkheid conform de limitatieve matigingsgrond van artikel 2:248 lid 4 BW. Het hof Amsterdam beantwoordt deze vraag na verwijzing door de Hoge Raad ontkennend. Het bestuur is aansprakelijk voor het gehele boedeltekort.

Achtergrond

In 2004 werden tien vennootschappen (één nv, één cv en acht bv's) failliet verklaard. De curator in de faillissementen stelde in 2006 de bestuurders aansprakelijk voor het faillissementstekort. De rechtbank Rotterdam oordeelde in 2009 dat sprake was van bestuurdersaansprakelijkheid. In hoger beroep concludeerde het hof Den Haag in 2021 dat het onbehoorlijk bestuur van de bestuurders de voornaamste oorzaak was van de faillissementen en dat zij aansprakelijk zijn voor het gehele boedeltekort. Het hof Den Haag matigde hun aansprakelijkheid tot 10% van het boedeltekort. Tegen dit arrest van het hof heeft de curator beroep in cassatie ingesteld bij de Hoge Raad. De Hoge Raad vernietigde deze beslissing in 2023 en verwees de zaak naar het gerechtshof Amsterdam voor herbeoordeling van de matiging (zie ECLI:NL:HR:2023:635, OR 2023-0097).

NB Omdat een van de bestuurders overleden is, kunnen zijn erfgenamen aansprakelijk worden gesteld.

Beoordeling na verwijzing

Het gerechtshof Amsterdam bevestigt dat de bestuurders ernstig verwijtbaar hebben gehandeld door nalatig te zijn in het tijdig aanpassen van de bedrijfsvoering aan veranderende

omstandigheden en door complexe financiële constructies in hun eigen voordeel door te voeren. Deze handelingen waren in strijd met hun verantwoordelijkheid als bestuurders en droegen direct bij aan de faillissementen. De procedure na verwijzing gaat enkel nog over de vraag of, en zo ja, in welke mate, het beroep van bestuurders op matiging van hun aansprakelijkheid op grond van artikel 2:248 lid 4 BW dient te worden gehonoreerd.

Aan het matigingsberoep van de bestuurders ligt het volgende ten grondslag:

- a. de te late publicatie van jaarcijfers berustte op misslag, zonder opzet;
- b. er is geen sprake van misbruik van rechtspersoonlijkheid bij de herstructureringen en dividendbesluiten;
- c. de bestuurders hebben persoonlijk offers gebracht, zoals het afzien van een marktconforme beloningen; en
- d. de faillissementen waren mede het gevolg van economische tegenwind en structurele verlieslatendheid.

Het hof verwerpt dit beroep, na een toets aan de limitatieve opsommingsgronden van artikel 2:248 lid 4 BW. De aard en de ernst van het door het hof Den Haag geschetste nalaten enerzijds (het niet tijdig ingrijpen in de bedrijfsvoering toen dat geboden was) en het handelen in het eigen belang anderzijds laten naar het oordeel van het hof geen andere conclusie toe dan dat enige matiging van aansprakelijkheid op de hiervoor door bestuurders aangevoerde gronden onder a. en b. niet aan de orde is. Er is sprake van ernstig verwijtbaar bestuurshandelen. De beroepsgrond onder c. (de genoemde offers) kan niet onder een van de limitatieve matigingsgronden uit artikel 2:248 lid 4 BW worden gebracht. Daarnaast werden de economische omstandigheden (beroepsgrond d.) niet gezien als doorslaggevende oorzaak van de faillissementen.

Conclusie

Het hof oordeelt dat er geen gronden bestaan voor matiging van de aansprakelijkheid van de bestuurders. Het eerdere vonnis wordt bekrachtigd, en de bestuurders worden veroordeeld tot betaling van proceskosten, waaronder € 26.977,56 in het hoger beroep bij het hof Den Haag en € 13.338,73 in de procedure na verwijzing.

W.P.IJ. Overgoor, januari 2025

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 17-12-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:3465

Zaaknummer: 200.329.762/01

Rechters: M.A.M. Vaessen, J.L.M. Groenewegen en M. Mieras

Advocaten: J.M.K.P. Cornegoor en J.G.M. Roijers

Wetsartikelen: 2:248 BW

RECHTSPRAAK

Curator van Kelder Slaapkamers & Woninginrichting Nijverdalen B.V./Zoon formele bestuurders als feitelijk beleidsbepaler - II

De curator stelt dat de zoon van de bestuurders van een failliete onderneming is opgetreden als feitelijk beleidsbepaler en daarom voor de toepassing van artikel 2:248 BW met een bestuurder moet worden gelijkgesteld. In een eerder gewezen tussenarrest achtte het hof dit voorshands bewezen, waarna de zoon is toegelaten tot het leveren van tegenbewijs. In dit eindarrest concludeert het hof dat de zoon in dat tegenbewijs is geslaagd. Hoewel de zoon zich naar buiten toe, tegenover de Belastingdienst en de curator, heeft gepresenteerd als degene die de onderneming grotendeels runde, blijft de mogelijkheid bestaan dat de vader feitelijk de leiding had, de beslissingen nam en zijn zoon slechts uitvoerde wat zijn vader niet zelf kon of wilde doen. Deze onduidelijkheid over de feiten valt uit in het nadeel van de curator, die nu eenmaal de bewijslast draagt. Het hof bekrachtigt (deels) het vonnis van de rechtbank, waarin de vordering van de curator werd afgewezen.

In deze zaak gaat het om de vraag of de zoon van de bestuurders van een failliete onderneming als feitelijk beleidsbepaler moet worden aangemerkt. De curator stelt dat de zoon in de periode voorafgaand aan het faillissement het beleid van de onderneming feitelijk heeft bepaald. In het tussenarrest (ECLI:NL:GHARL:2023:7627, OR 2023-0194) achtte het hof dit voorshands bewezen op basis van verklaringen van de zoon tegenover de Belastingdienst en de curator. De zoon is toegelaten tot het leveren van tegenbewijs.

In dit eindarrest oordeelt het hof dat de zoon in zijn tegenbewijs is geslaagd. Uit verschillende getuigenverklaringen blijkt dat zijn vader, een van de twee bestuurders, in werkelijkheid de

touwtjes in handen had. Zo bepaalde de vader de collectie en de verkoopprijzen, onderhield hij het contact met de banken en voerde hij het personeelsbeleid. De zoon hield zich voornamelijk bezig met operationele taken.

Uiteindelijk gaat het om de vraag of de zoon het beleid van de onderneming daadwerkelijk heeft bepaald of mede heeft bepaald, als ware hij bestuurder (feitelijk beleidsbepaler). Hierbij is van belang hoe de zoon zich binnen de onderneming heeft gedragen. Hoewel hij zich naar buiten toe, tegenover de Belastingdienst en de curator, heeft gepresenteerd als degene die de onderneming grotendeels runde, blijft de mogelijkheid bestaan dat de vader feitelijk de leiding had, de beslissingen nam en zijn zoon slechts uitvoerde wat zijn vader niet zelf kon of wilde doen. Deze onduidelijkheid over de feiten valt uit in het nadeel van de curator, die nu eenmaal de bewijslast draagt.

De zoon heeft de voorshands bewezen geachte stelling dat hij feitelijk beleidsbepaler was, ontzenuwd. Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank, met uitzondering van de proceskostenveroordeling. Omdat de eerdere verklaringen van de zoon aanleiding hebben gegeven tot het voeren van deze procedure, wordt hij veroordeeld tot betaling van de proceskosten in beide instanties.

B.S. Koppers-Pronk, januari 2025

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 31-12-2024

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2024:7983

Zaaknummer: 200.313.775

Rechters: H.L. Wattel, R.A. Boon en J.P.H. van Driel-van Wageningen

Advocaten: F. Kolkman en W.B. Brusse

Wetsartikelen: 2:248 BW

RECHTSPRAAK

Enquête Leeuwarden Recycling B.V.

OK; enquête. Een samenwerking met betrekking tot recycling en afvalverwerking in Friesland mislukt en leidt tot een enquêteverzoek. De OK oordeelt dat verzoeker ontvankelijk is, omdat deze volgens vaste rechtspraak op één lijn gesteld wordt met een aandeelhouder of certificaathouder als verstrekker van risicodragend kapitaal. De OK oordeelt voorts dat sprake is van gegronde redenen om te twijfelen aan het beleid en de gang van zaken. Hoewel de activiteiten zijn beëindigd, is er belang bij een enquête ten behoeve van openheid van zaken en de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor het mogelijke wanbeleid. Aangezien de vennootschap geen activiteiten meer ontplooit, gelast de OK geen voorlopige voorzieningen.

Partijen

Leeuwarden Recycling B.V. ('Leeuwarden Recycling') houdt zich bezig met recycling en afvalverwerking in Friesland. Enig aandeelhouder en enig bestuurder is AB Holding B.V. ('AB Holding'). A Holding B.V. ('A Holding') en B Holding B.V. ('B Holding') houden beiden 50% van de aandelen en zijn ook bestuurders van AB Holding. A Holding is de vennootschap van persoon A (tezamen 'A Holding c.s.'). B Holding is de vennootschap van persoon B (tezamen 'B Holding c.s.').

Afspraken ten aanzien van gebruik van het terrein en kantoor, samenwerking en inbreng van arbeid, materialen en financiële middelen liggen niet schriftelijk vast. Medewerkers van A en B voeren de administratie en boekhouding.

Feiten en omstandigheden

Vanaf 2021 ontstaat onenigheid tussen A en B. Hoewel partijen gesprekken voeren, leidt dit niet tot overdracht van aandelen. A heeft vanaf juli 2021 geen toegang meer tot de administratie en het boekhoudsysteem. A verzoekt meermaals tevergeefs om inzage.

Jaarrekeningen worden niet meer vastgesteld door de algemene vergadering van aandeelhouders van Leeuwarden Recycling. A en B twisten over openstaande vorderingen die zij over en weer zouden hebben. Ook over de dagelijkse gang van zaken vindt geen overleg meer plaats. Daarnaast starten B Holding c.s. met de beëindiging van de activiteiten.

Enquêteprocedure

A Holding c.s. verzoeken de OK tot onderzoek naar het beleid en gang van zaken binnen Leeuwarden Recycling, vernietiging van alle besluiten van de (indirect) bestuurder van Leeuwarden Recycling – voor zover deze zien op de bedrijfsbeëindiging – alsmede een aantal voorlopige voorzieningen gedurende de procedure.

Ter zitting hebben partijen de OK verzocht een onafhankelijke deskundige aan te stellen voor een waardebeoordeling van de aandelen van AB Holding. Partijen bereiken naar aanleiding van die waardebeoordeling geen overeenstemming. Zodoende oordeelt de OK over het enquêteverzoek.

Ontvankelijkheid

A Holding en AB Holding fungeren naar het oordeel van de OK enkel als tussengeschakelde vennootschappen zonder eigen activiteiten en eigen economisch belang bij hun aandeelhouderschap. Daarom kan het economisch belang van A Holding c.s. als verschaffers van risicodragend kapitaal in Leeuwarden Recycling op één lijn gesteld worden met het belang van een aandeelhouder dan wel certificaathouder voor de toepassing van artikel 2:346 lid 1, aanhef en onder b BW. A Holding c.s. zijn dus ontvankelijk.

Gegronde redenen om te twijfelen aan juist beleid of juiste gang van zaken

Op grond van artikel 2:8 BW dienen bestuurders van een vennootschap zorgvuldigheid tegenover elkaar in acht te nemen. Dit betekent dat bestuurders toegang dienen te hebben tot de administratie, elkaar op de hoogte dienen te houden en overleg dienen te voeren met elkaar. Bovendien dient de vennootschap niet zonder medeweten van de andere bestuurder vertegenwoordigd te worden.

De OK oordeelt dat sprake is van strijdigheid met artikel 2:8 BW. A heeft geen toegang tot de administratie. Overleg tussen A en B vindt niet meer plaats. De afspraken met betrekking tot het terrein, kantoor, personeel, materiaal en klanten zijn niet schriftelijk vastgelegd. Van betrokkenheid van A bij die afspraken is evenmin gebleken. Bovendien staat vast dat B Holding c.s. zelfstandig hebben besloten tot beëindiging van de onderneming van Leeuwarden Recycling. Zo zijn de leaseovereenkomsten voor de vrachtwagens beëindigd. Het

staat volgens de OK niet vast of B Holding c.s. daartoe zelfstandig bevoegd waren. Tot slot hebben B Holding c.s. Oldehove Recycling B.V. opgericht op hetzelfde adres als Leeuwarden Recycling met vergelijkbare en concurrerende activiteiten.

Daarnaast stelt de OK vast dat ook B Holding c.s. menen dat er gegronde redenen zijn om te twifelen aan een juist beleid en juiste gang van zaken. B Holding c.s. stellen dat A Holding c.s. zouden hebben geweigerd een bijdrage te leveren en overleg te voeren, B Holding c.s. als enige partij investeringen zouden hebben gedaan, A bedrijfsgegevens zou hebben ontvreemd en A concurrerende activiteiten zou hebben ontplooid.

Naar het oordeel van de OK zijn er gegronde redenen om te twifelen aan juist beleid en/of juiste gang van zaken bij Leeuwarden Recycling. Over de vermogenstoestand en de rechten en verplichtingen van de vennootschap bestaat grote onduidelijkheid. Ook is niet voldaan aan de boekhoudplicht (artikel 2:10 BW) en evenmin zijn de jaarrekeningen van Leeuwarden Recycling vastgesteld.

Onderzoek en voorzieningen

Ondanks dat de activiteiten van Leeuwarden Recycling zijn gestaakt, bestaat het belang tot enquête nog steeds gezien het belang bij openheid van zaken en de vaststelling wie voor het mogelijke wanbeleid verantwoordelijk is (geweest). Het enquêteonderzoek is dus enkel gericht op de juiste afwikkeling van de beëindiging van de samenwerking tussen A en B. Omdat Leeuwarden Recycling geen activiteiten meer ontplooit, gelast de OK geen voorlopige voorzieningen.

R.M.P. Holsbrink, januari 2025

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 07-11-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:3416

Zaaknummer: 200.321.739/01 OK

Rechters: A.W.H. Vink, C.C. Meijer, M.A.M. Vaessen, D.E.M. Aleman MBA en A.J.C.C.M. Loonen

Advocaten: W.H.R. baron van Boetzelaer en J.W. de Vries

Wetsartikelen: 2:346 BW , 2:8 BW en 2:10 BW

RECHTSPRAAK

Enquête RDS Holding

OK; enquête. In deze beschikking oordeelt de OK over een verzoek tot onderzoek naar de gang van zaken en tot onmiddellijke voorzieningen bij een familiebedrijf. Het geschil draait om conflicten tussen de oprichter en zijn twee zoons, die door de oprichter zijn ontslagen als bestuurder. De bezwaren van de zoons richten zich op het bestuur en de besluitvorming binnen de vennootschap, tegenstrijdige belangen, hun ontslag, het dividendbeleid en het ontbreken van een bedrijfsopvolgingsplan. De OK oordeelt dat er geen gegronde redenen zijn om te twijfelen aan een juist beleid en wijst het verzoek af.

Feiten en achtergrond

Structuur

Deze zaak gaat over RDS Holding B.V. ('RDS Holding') en de door haar gedreven onderneming [F], een logistiek dienstverlener die wereldwijd opereert. [F] is inmiddels uitgegroeid tot een aanzienlijke onderneming met een groot aantal deelnemingen, een omzet van ruim € 45 miljoen en ruim 300 medewerkers.

De voorganger van RDS Holding, [F B.V.], is in 1977 (mede) opgericht door [E]. Rond 2000 treden zijn zoons [B] en [C] in dienst bij [F B.V.]. In 2014 vindt een fiscaal ingegeven herstructurering plaats, waarbij op 29 oktober 2014 RDS Holding wordt opgericht. [E] (als president-directeur, zelfstandig bevoegd) en [B] en [C] (gezamenlijk bevoegd) worden benoemd tot bestuurders van RDS Holding.

Op 31 oktober 2014 wordt ook Stichting Administratiekantoor RDS Holding ('STAK') opgericht, die direct daarna de enig aandeelhouder van RDS Holding wordt. [E] is in persoon de enige bestuurder van STAK. Vader en zoons zijn, ieder via een persoonlijke vennootschap en de STAK, in persoon rechthebbende. [F B.V.] is sindsdien een van de dochtervennootschappen van RDS Holding.

Governance

Nadat sinds 2019 verschillende concept certificaatovereenkomsten zijn gedeeld, tekenen [E], [B], [C], RDS Holding en STAK in januari 2021 een certificaathoudersovereenkomst ('Certificaathoudersovereenkomst'). Het doel van deze overeenkomst is, kort gezegd, het vastleggen van de procedure voor de vrijwillige of eventueel verplichte aanbieder van de (indirect) door de zoons gehouden certificaten. Ten tijde van het aangaan van de overeenkomst is [C] terminaal ziek; in september 2020 is bij hem een ernstige ziekte vastgesteld.

In februari 2021 worden ook de statuten van STAK en RDS Holding gewijzigd. De herstructurering in 2014, de Certificaathoudersovereenkomst en de statutenwijzigingen in 2021 geven [E] volledige zeggenschap over RDS Holding, zowel als bestuurder van STAK als president-directeur van RDS Holding. [B] en [C] krijgen daarbij uitdrukkelijk geen vergelijkbare bevoegdheden.

In februari 2021 treedt [K] in dienst als extra bestuurslid van RDS Holding. Op initiatief van [E] treedt [K] in juli 2021 weer uit dienst. Voor dit vertrek wordt ongeveer € 700.000 aan [K] betaald. Vanaf het derde kwartaal van 2021 verbetert de gezondheid van [C], en hervat hij zijn werkzaamheden als bestuurder geleidelijk en gedeeltelijk.

In oktober 2022 meldt [B] zich ziek als bestuurder, waarna [L] in dienst treedt als extra bestuurslid van RDS Holding. In mei 2023 hervat [B] zijn functie als bestuurder. Rond augustus 2023 ontslaat [E] [L]. Bij dit ontslag wordt een vergoeding van ongeveer € 500.000 betaald.

Deelnemingen

Op 5 augustus 2020 richt [E] namens RDS Holding Groen Real Estate B.V. op. Via deze onderneming starten de dochter en man van een ex-partner van [E] activiteiten in de vastgoedsector. Op 6 augustus 2020 laat [C] per e-mail weten niet akkoord te gaan met deze transactie.

Op 14 december 2020 richt [E] namens RDS Holding Groen Real Estate II B.V. op, eveneens ten behoeve van de vastgoedonderneming van de dochter en man van dezelfde ex-partner.

Sinds 2016 heeft RDS Holding ook al een deelneming in een onderneming in de paardenwereld die wordt geleid door een andere ex-partner van [E].

Dividendbeleid

In juni 2023 keert [E] € 650.000 dividend uit aan [C] en respectievelijk € 500.000 en € 64.000 aan [B]. Na aanvullende vragen van [B] en [C] herstelt [E] de discrepantie in het uitgekeerde dividend.

In de jaren 2019, 2020 en 2021 wordt er eveneens aanzienlijk dividend uitgekeerd aan iedere certificaathouder. In 2022 wordt er geen dividend uitgekeerd.

Opgelopen spanningen binnen RDS Holding

In januari 2024 zet [E] namens RDS Holding een bedrag van € 8.500.000 vast in een Zwitsers spaardepot (met als contactpersoon van de Zwitserse Bank [O], achterneef van [E]). Hierover klagen [B] en [C]. Als reactie maakt [E] duidelijk dat hij degene is die beslist en dat dit voorlopig niet zal veranderen.

Diezelfde maand laat [C] per e-mail aan onder meer [B] en [E] weten dat hij van de Certificaathoudersovereenkomst af wil. Hij stelt dat er misbruik is gemaakt van de omstandigheden waarin hij zich bevond.

In het voorjaar van 2024 lopen de spanningen tussen partijen verder op. [B] vraagt [E] om duidelijkheid over zijn rol en taken binnen de onderneming en om een toekomstplan. Daarnaast uit [B] zijn ongenoegen over de onderlinge samenwerking en verzoekt hij op korte termijn een bespreking te organiseren over de toekomst van [F] en de rol van [B] en [C].

Op 5 mei 2024 doet [E] per e-mail een voorstel aan [B] en [C] voor aanpassing van de Certificaathoudersovereenkomst. Hij stelt ook een (nieuw) dividendbeleid voor. Hierbij merkt [E] op dat, als hierover geen overeenstemming wordt bereikt, hij zich genoodzaakt zal zien om (een deel van) al zijn bezittingen te verkopen en vervolgens buitensporig te gaan leven.

Op 17 mei 2024 maken de advocaten van [B] en [C] bezwaar tegen het beleid en de gang van zaken binnen RDS Holding. Op 20 mei 2024 reageert [E] per e-mail. De spanningen tussen partijen lopen daarna verder op.

In de weken die volgen, communiceert [E] per e-mail aan zijn zoons dat hij eerst met [C] en daarna met [B] in gesprek wil gaan. [B] laat mede namens [C] weten dat zij hier niet voor openstaan.

Ontslag B en C

Op 26 juni 2024 stuurt [E] namens STAK brieven aan [B] en [C], waarin hij hen kort gezegd de

gelegenheid biedt om te reageren op hun voorgenomen ontslag als bestuurder van RDS Holding en om advies te geven over het voorgenomen ontslag van de ander. [E] licht de voorgenomen besluiten op vergelijkbare wijze toe:

‘(...) er blijkt van een onverenigbaarheid van de karakters tussen de betrokkenen en een inmiddels ontstane verstoorde zakelijke relatie. In mijn zakelijke visie is er sprake van een daardoor ontstane, ontoelaatbare onrust binnen het bestuur van de Vennootschap, die afleidt van het op juiste en verantwoorde wijze en in alle rust besturen van de Vennootschap. Voorts is het mij gebleken dat het jou en [[B] / [C]] aan de noodzakelijke kwaliteiten en capaciteiten ontbreekt welke nodig zijn voor een positie van statutaire bestuurder van de Vennootschap.’

In de brief aan [C] voegt E nog het volgende toe:

‘Hier komt bij dat ik mij grote zorgen maak over jouw gezondheid. Ik heb begrepen dat je alle stress opleverende situaties dient te vermijden, om te voorkomen dat jouw ziekte weer terug komt (...).’

Op 28 juni 2024 maken de advocaten van [C] en [B] per brief hun bezwaren tegen de voorgenomen besluiten kenbaar.

Op 30 juni 2024 besluit STAK tot het ontslag van [B] en [C].

Verzoek

De zoons verzoeken de OK een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van RDS Holding tussen januari 2021 en juli 2024. Daarnaast vragen zij om onmiddellijke voorzieningen, waaronder (i) schorsing van het ontslagbesluit, (ii) schorsing van [E] als bestuurder en (iii) overdracht van de aandelen aan een beheerder.

Samengenomen richten de naar voren gebrachte bezwaren zich op:

- 1. Het bestuur van en besluitvorming binnen de onderneming.** Er is niet of nauwelijks sprake van een vergader- en overlegstructuur op bestuurs- en aandeelhoudersniveau, en besluiten worden tegen de wil van andere bestuurders respectievelijk certificaathouders genomen.
- 2. Het op onzorgvuldige wijze omgaan met tegenstrijdige belangen.** [E] heeft herhaaldelijk besluiten genomen waarbij hij direct of indirect een persoonlijk belang had dat in strijd was met het belang van RDS Holding, zonder de vereiste transparantie en zorgvuldigheid te betrachten.

3. **Het ontslag van [B] en [C] als bestuurders van RDS Holding.** Het ontslag is in strijd met artikel 2:8 BW: de formaliteiten zijn veronachtzaamd en een inhoudelijke onderbouwing ontbreekt. [E] heeft zijn persoonlijke belangen boven de belangen van [B] en [C] (als bestuurder en certificaathouder) en de belangen van RDS Holding geplaatst.

4. **Het handelen in strijd met de belangen van RDS Holding en/of de certificaathouders.** [E] handelt in strijd met het belang van [B] (en [C]) als certificaathouder van RDS Holding, onder meer door (te dreigen) al het geld op te maken en uiteindelijk B en C te ontslaan.

5. **Het (gebrek aan een) dividendbeleid.** Terwijl RDS Holding structureel beschikt over overtollige liquide middelen, wordt uitkering daarvan zonder motivering grotendeels achterwege gelaten. In plaats van een kenbaar en met de redelijkheid en billijkheid strokend dividendbeleid, wordt dividend door [E] beschouwd als een gunst die [B] en [C] ad hoc en op zijn voorwaarden ten deelt valt.

6. **Het (gebrek aan een) bedrijfsopvolgingsplan.** Er is niet voorzien in de bedrijfsopvolging, hetgeen een risico vormt voor de continuïteit van RDS Holding en de belangen van de certificaathouders. Dit risico is sinds het ontslag van [B] en [C] acuter geworden.

Oordeel OK

1. Bestuur van en besluitvorming binnen de onderneming

De OK oordeelt dat de bewuste keuze voor de structuur waarbij [E] zich alle vrijheid heeft voorbehouden om RDS Holding en de door haar gedreven ondernemingen naar eigen inzicht te besturen, op zichzelf geen gegronde redenen oplevert om te twijfelen aan een juist beleid en een juiste gang van zaken van RDS Holding.

De OK stelt wel vast dat de bewust gekozen governance in toenemende mate begint te knellen en niet meer past bij de omvang en complexiteit van de onderneming. Het aanstellen en weer ontslaan van [K] en [L] past in dat patroon. De OK begrijpt de frustraties van [B] en [C], maar merkt op dat zij jarenlang akkoord zijn gegaan met deze dynamiek en vaak afwezig waren. Nu de spanningen zijn opgelopen, klagen zij over een gebrek aan collegiaal bestuur en informatie. Hoewel het soms ontbrak aan goed overleg, is met het ontslag van [B] en [C] een einde gekomen aan deze problemen. RDS Holding heeft maatregelen getroffen om de bezwaren weg te nemen, waardoor er geen gegronde twijfel is aan een juist beleid en een juiste gang van zaken.

2. Tegenstrijdige belangen

De OK overweegt dat de deelnemingen van RDS Holding in een paardenonderneming en de vastgoedondernemingen niet thuis horen in de RDS Holding groep. De structuur van de STAK laat weliswaar ruimte voor [E] voor het nemen van besluiten waarbij hij een tegenstrijdig belang heeft, maar dit neemt niet weg dat [E] over deze deelnemingen en investeringen open en transparant had moeten zijn.

Daar staat tegenover dat de OK niet heeft kunnen vaststellen dat E met deze investeringen de belangen van RDS heeft geschaad of uit het oog heeft verloren. De OK oordeelt dat E bij deze investeringen wel degelijk het zakelijk belang van RDS Holding voor ogen gehouden (ook bij het plaatsen van de gelden bij de Zwitserse bank). Daarnaast is ter zitting gebleken dat RDS Holding wel vaker aanzienlijke uitgaven of investeringen deed die verband hielden met de privé voorkeuren van haar bestuurders; niet alleen die van [E], maar ook die van [B] en [C]. Daarmee zijn de aangevoerde bezwaren al met al van onvoldoende zwaarwegend belang.

3. Ontslag B en C

De OK is het met de zoons eens dat de ontslagen verband houden met de geëscaleerde verhoudingen (dit wordt ook door [E] onderkend). De gegeven redenen voor het ontslag komen de OK – in het licht van de vaststaande feiten – echter niet oneigenlijk of volstrekt onredelijk voor. [B] en [C] zijn in de gelegenheid gesteld hun zienswijze naar voren te brengen en hebben hiervan gebruikgemaakt. Het stond [E] in zijn hoedanigheid van enig bestuurder van STAK vervolgens vrij te besluiten tot hun ontslag (op grond van art. 2:244 BW en de statuten van RDS Holding).

Van enig (formeel) gebrek of strijd met de redelijkheid en billijkheid van artikel 2:8 BW is niet gebleken en het enkele feit dat de zoons zich inhoudelijk niet kunnen vinden in de redenen voor hun ontslag maakt dit niet anders.

4. Handelen in strijd met belangen RDS en/of certificaathouders

De OK oordeelt dat [E] (ondanks zijn dominante rol binnen de onderneming) wel gehouden is de rechten op de aandelen zodanig uit te oefenen dat enerzijds de groei en bloei van RDS Holding wordt bevorderd en anderzijds de belangen van de certificaathouders worden behartigd (overeenkomstig de statuten van STAK). Ook is [E] gehouden zich jegens de zoons als (mede)certificaathouders te gedragen overeenkomstig artikel 2:8 BW.

De OK heeft niet kunnen vaststellen dat [E] daaraan niet zou voldoen. Allereerst zijn de

opmerkingen van [E] (dat hij het geld van RDS Holding zal gaan opmaken) met name ongelukkig en passen deze bij de ongepolijste stijl van communiceren die tussen vader en zoons gebruikelijk is. Uit niets blijkt echter dat [E] dat daadwerkelijk doet of van plan is.

Ook is niet gebleken dat bij de totstandkoming van de Certificaathoudersovereenkomst misbruik is gemaakt van de gezondheidstoestand van [C]. Tussen september 2018 en januari 2021 zijn er verschillende concepten van de Certificaathoudersovereenkomst met [B] en [C] gedeeld en zij konden zich hierover laten adviseren. Het enkele feit dat [B] en [C] achteraf graag anders bij de totstandkoming van de Certificaathoudersovereenkomst betrokken hadden willen zijn, kan in het licht van voorgaande niet leiden tot het oordeel dat sprake is van een opzettelijke poging hen te benadelen.

Tot slot zijn er geen aanwijzingen dat [E] zijn twee zoons slechts heeft ontslagen om hen voor een zo laag mogelijk bedrag uit te kopen, of dat [E] met dat ontslag zijn eigen persoonlijke belangen zwaarder heeft laten wegen dan de belangen van RDS Holding en/of haar certificaathouders.

5. Dividendbeleid

De OK erkent dat een kenbaar en bestendig dividendbeleid bij RDS Holding ontbreekt. Dat laat onverlet dat er afgelopen jaren wel degelijk een zeer aanzienlijk dividend is uitgekeerd. De OK kan zich voorstellen dat het frustrerend is dat de zoons voor dividenduitkeringen steeds afhankelijk zijn van de goedertierenheid van hun vader, maar dat is uiteindelijk het gevolg van de bewust gekozen structuur. Verder is juist dat dit inmiddels tot onwenselijke spanningen leidt en dat het opstellen van een voor alle partijen duidelijk, objectief en evenwichtig dividendbeleid gewenst is.

De OK stelt echter ook vast dat alle partijen het daarover inmiddels eens zijn, maar dat overleg daarover tot op heden niet is gestart. Partijen zullen dat overleg moeten oppakken om alsnog tot afspraken te kunnen komen. Dat daartoe geen bereidheid bestaat, is niet gebleken. Bij deze stand van zaken levert het ontbreken van een dividendbeleid geen gegronde redenen op voor twijfel aan een juist beleid of een juiste gang van zaken van RDS Holding.

6. Bedrijfsopvolgingsplan

Gezien de omvang en complexiteit van de [F]-groep acht de OK het onwenselijk dat er geen bedrijfsopvolgingsplan bestaat of wordt ontwikkeld dat het succes van de [F]-groep in de toekomst kan bestendigen. Dat de statuten van STAK in opvolging voorzien, is in dat verband

onvoldoende. De huidige governance van de groep is in verhouding tot de aard en omvang van de onderneming ontoereikend om het wegvallen van [E], die de leeftijd van 72 jaar heeft bereikt en ook zelf zegt niet meer jaren te willen aanblijven, op te vangen. Voor de OK levert het ontbreken van een dergelijk plan in samenhang met de ontoereikende governance in beginsel gegronde redenen op om te twijfelen aan een juist beleid en een juiste gang van zaken.

Over de inrichting van de governance (bijvoorbeeld het ontbreken van een RvC, een externe bestuurder en/of een OR) is alleen niet geklaagd. Het enkele ontbreken van een opvolgingsplan is onvoldoende om een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van RDS Holding te rechtvaardigen. Daarbij neemt de OK in aanmerking dat er – op dit moment – geen aanwijzingen zijn om te twijfelen aan het bestendige succes van de onderneming, temeer nu de onderneming onder leiding van [E] is uitgegroeid tot een (zeer) winstgevend concern.

Tot slot merkt de OK nog op dat een onderneming als [F], mede gelet op haar omvang en complexiteit, naast een bedrijfsopvolgingsplan ook behoefte heeft aan een professionaliseringsslag. Dit houdt bijvoorbeeld in dat nu al wordt gewerkt aan een versterking van de governance en bestuurlijke ondersteuning, professionalisering van besluitvormingsprocessen waaronder het deugdelijk organiseren van checks & balances binnen het bestuur en een gestructureerde vorm van toezicht, bijvoorbeeld in de vorm van het instellen van een RvC. Dat laatste is overigens door RDS Holding ook zelf al geopperd.

Slotsom

De OK wijst de verzoeken tot (i) het gelasten van een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van RDS Holding en (ii) het treffen van onmiddellijke voorzieningen, af.

D.D. Kalter, januari 2025

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 24-10-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:2970

Zaaknummer: 200.343.159/01 OK

Rechters: A.W.H. Vink, W.A.H. Melissen, A.C. Faber, M.A. Scheltema en D.E.M. Aleman

Advocaten: C.J. Jager, A.G.J. van Rinsum, M.H.S. Verhoeven, T.M. Munnik, R.M. Leeuwenburgh en F.L.J. van Vloten

Wetsartikelen: 2:8 BW, 2:244 BW en 2:345 BW

RECHTSPRAAK

Enquête Montagne Development B.V.

OK; enquête. Een bestuurder van een stichting administratiekantoor verzoekt de OK om een enquête naar het beleid en de gang van zaken binnen een vennootschap, schorsing van een bestuurder en de benoeming van een onafhankelijk bestuurder. Het verzoek is gebaseerd op vermoedens van wanbeleid, waaronder een tegenstrijdig belang van een bestuurder van de vennootschap en misbruik van een meerderheidspositie binnen de stichting.

De vennootschap verzoekt daarop de OK om de stak niet-ontvankelijk te verklaren en het verzoek af te wijzen. De OK oordeelt dat het verzoek niet ontvankelijk is, omdat het niet conform de statutaire vertegenwoordigingsregels van de stichting is ingediend. Argumenten over misbruik van deze regels worden verworpen. De OK overweegt dat de bestuurder andere juridische middelen heeft om zijn belangen te behartigen. Het tegenverzoek van de vennootschap, waaronder het intrekken van eerder gedane toezeggingen en een verzoek om geheimhouding, wordt grotendeels afgewezen.

Feiten

Deze zaak betreft een stichting administratiekantoor ('de STAK') met drie bestuurders, die broers zijn. De broers en hun kinderen delen gezamenlijk een aanzienlijk vermogen. Er bestaat echter al lange tijd een conflict tussen de broers. In een vaststellingsovereenkomst is vastgelegd dat de belangen van de broers en hun kinderen zo veel mogelijk gelijk worden verdeeld. [D] ('de Zoon') is de zoon van bestuurder [A] ('de Vader') en gemachtigd om deze vaststellingsovereenkomst uit te voeren.

De broers zijn commanditaire vennoten in Montagne CV. Beherend vennoot van Montagne CV is Montagne Development B.V. ('Montagne Development'), waarvan de Zoon

bestuurder is. De STAK, waarin de broers certificaathouder zijn, is de enige aandeelhouder van Montagne Development. Volgens de statuten kan de STAK alleen worden vertegenwoordigd door het voltallige bestuur of door twee van de drie bestuurders.

Montagne CV bezit onroerende zaken in Amsterdam, waaronder een pand waarin een hotel is gevestigd. Montagne Development beheert deze panden namens Montagne CV. In de vaststellingsovereenkomst is bepaald dat de commanditaire vennoten van Montagne CV, Montagne Development toestemming kunnen geven om de onroerende zaken waarin het hotel is gevestigd te verkopen, mits een minimale verkoopprijs wordt behaald. De opbrengst wordt dan verdeeld onder de commanditaire vennoten.

Bestuurder [C] ('de Bestuurder') heeft twijfels over het beleid van Montagne Development. Hij stelt dat er geen onderhandelingen zijn gevoerd met een potentiële koper en dat de huurovereenkomst met het hotel is opgezegd. Daarnaast beschuldigt hij de andere twee bestuurders ervan misbruik te maken van hun meerderheid, onder meer door de Zoon te benoemen als bestuurder van Montagne Development en door een decharge te verlenen aan de vorige bestuurder. Verder beweert de Bestuurder dat de Zoon een tegenstrijdig belang heeft vanwege zijn persoonlijke plannen met het hotel.

De Bestuurder heeft een verzoekschrift ingediend bij de OK om onderzoek te laten doen naar het beleid en de gang van zaken binnen Montagne Development. Hij heeft ook verzocht om schorsing van de Zoon als bestuurder of de benoeming van een bestuurder met een doorslaggevende stem. De mondelinge behandeling van de zaak is uitgesteld, omdat Montagne Development heeft toegezegd geen rechtshandelingen te verrichten tijdens de procedure.

Het verzoekschrift is vervolgens ingetrokken door de andere twee bestuurders van de STAK tijdens een vergadering waarbij de Bestuurder afwezig was. Montagne Development heeft in reactie op het verzoekschrift de OK verzocht om de Bestuurder/STAK niet-ontvankelijk te verklaren en het verzoek af te wijzen. Daarnaast verzoekt Montagne Development om weer rechtshandelingen te mogen verrichten. Ook verzoekt Montagne Development een verbod om gegevens die worden gedeeld in deze procedure te delen met derden.

Gronden voor beslissing

De OK oordeelt dat de STAK niet-ontvankelijk is in het door de Bestuurder ingediende verzoek. Volgens de statuten van de STAK mag de stichting alleen worden vertegenwoordigd door het voltallige bestuur of door twee van de drie bestuurders. De Bestuurder was niet bevoegd om zelfstandig namens de STAK op te treden. Hierdoor is het verzoek niet rechtsgeldig, en hoeft de vraag of het verzoek mocht worden ingetrokken niet meer te worden

besproken.

De Bestuurder voert aan dat zijn verzoek toch ontvankelijk zou moeten zijn om te voorkomen dat het enquêterecht wordt doorkruist. Hij stelt dat de andere twee bestuurders de tweehandtekeningen-clausule misbruiken om onderzoek naar hun handelen te blokkeren. De OK verwerpt dit argument en oordeelt dat het beroep op de statuten in deze omstandigheden niet onaanvaardbaar is. De Bestuurder heeft volgens de OK andere juridische middelen om zijn belangen te behartigen, zoals het afdwingen van nakoming van afspraken of het beëindigen van de samenwerking binnen Montagne CV.

Ten aanzien van het tegenverzoek van Montagne Development oordeelt de OK dat er geen rechtsgrond is om de toezegging om geen rechtshandelingen te verrichten tijdens de procedure in te trekken. Ook ziet de OK geen reden om partijen te verplichten tot geheimhouding van gegevens, aangezien de vaststellingsovereenkomst hier al in voorziet.

F.J. Salomons, januari 2025

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 17-12-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:3438

Zaaknummer: 200.344.713/01 OK

Rechters: E. Loesberg, C.C. Meijer, A.P. Wessels, D.E.M. Aleman en G.A.J. Dubbeld

Advocaten: E.E.U. Vroom, M.F. van Schendel, K.H.M. de Roo, M.C. Schepel, M.J. Drop, M.F. van Schendel, L.V. van der Gun, J.W.C. Berk en B. Stuivinga

Wetsartikelen: 2:292 BW en 2:346 BW

RECHTSPRAAK

[X V.O.F.] en [X Network V.O.F.]/Coöperatie CKZ

Twee vennootschappen onder firma dagvaarden een coöperatie vanwege het besluit tot schorsing en ontzetting van de twee vennootschappen onder firma als lid van voornoemde coöperatie. Het besluit is genomen door het bestuur van de coöperatie. De vennootschappen onder firma zijn van oordeel dat deze besluiten nietig, dan wel vernietigbaar of onrechtmatig zijn. Bij de rechtbank krijgen de vennootschappen onder firma nul op het rekest. Ook het hoger beroep tegen het oordeel van de rechtbank slaagt niet.

Partijen

De coöperatie Coöperatieve Ondernemers in de Kleinschalige Zorg in Zeeland U.A. ('CKZ') is een coöperatie waarbij een groot aantal zorgverleners zijn aangesloten die kleinschalige zorg aanbieden. CKZ is gedaagde in eerste aanleg en geïntimeerde in hoger beroep.

Een lid van CKZ is [X Network V.O.F.]. X Network V.O.F. was aanvankelijk een eenmanszaak van [persoon A]. [X V.O.F.] – een andere vennootschap onder firma – stelt zich op het standpunt tevens lid van CKZ te zijn. [X V.O.F.] en [X Network V.O.F.] hebben dezelfde vennoten, namelijk [persoon A] en [persoon B]. [X V.O.F.] en [X Network V.O.F.] zijn eisers in eerste aanleg en in hoger beroep (de 'VOF's').

Feiten

CKZ heeft diverse besluiten genomen die betrekking hebben op de VOF's. De besluiten zien op het (bekrachtigen van het) schorsen van [X V.O.F.] en het (bekrachtigen van het) ontzetten van [X Network V.O.F.] als lid van CKZ. De VOF's zijn het niet eens met deze besluiten en hebben CKZ gedagvaard. Zij zijn van oordeel dat deze besluiten nietig, vernietigbaar of in ieder geval onrechtmatig zijn.

Oordeel rechtbank

De VOF's stellen bij de rechtbank ieder afzonderlijk diverse vorderingen in die allen zien op de besluiten die CKZ heeft genomen. De rechtbank wijst twee tussenvonnissen, waarvan de uitkomst is dat de afzonderlijke zaken van [X V.O.F.] en [X Network V.O.F.] worden gevoegd. Tevens oordeelt de rechtbank dat [X V.O.F.] geen lid is van CKZ. De rechtbank stelt [X Network V.O.F.] in de gelegenheid om kennis te nemen van de stukken waarop het besluit jegens hen is gebaseerd. In het eindvonnis wijst de rechtbank de vorderingen van [X V.O.F.] af en vernietigt de rechtbank het besluit van de Algemene Ledenvergadering van CKZ dat leidde tot de bekrachtiging van de ontzetting.

Oordeel hof

De VOF's gaan in hoger beroep tegen de vonnissen van de rechtbank. Zij vorderen meerdere verklaringen voor recht om de besluiten van CKZ te vernietigen. Daarnaast vorderen de VOF's een verklaring voor recht dat CKZ jegens hen onrechtmatig heeft gehandeld, een veroordeling van CKZ om aan [X Network V.O.F.] een schadevergoeding te betalen als gevolg van het onrechtmatig handelen en een veroordeling van CKZ in de kosten van deze procedure in beide instanties.

Ten eerste oordeelt ook het hof dat [X V.O.F.] geen lid van CKZ is. Volgens de statuten van CKZ is het toetreden tot de coöperatie alleen mogelijk na aanmelding en een daaropvolgende uitgewerkte procedure, waarna partijen een lidmaatschapsovereenkomst sluiten. In tegenstelling tot [X Network V.O.F.], heeft [X V.O.F.] het bestaan van een aanmelding en lidmaatschapsovereenkomst niet gesteld. Het bestaan ervan is ook niet gebleken. De conclusie is dat alleen [X Network V.O.F.] heeft te gelden als lid van CKZ. Dit brengt met zich dat alle vorderingen die mede namens [X V.O.F.] zijn ingesteld, worden afgewezen door het hof.

Voorts gaat het hof in op de grieven II tot en met V, inhoudende de nietigheid c.q. vernietigbaarheid van het besluit van CKZ tot ontzetting van [X Network V.O.F.] als lid van CKZ. Het hof begint met uitleg van artikel 2:14 lid 1 BW (nietigheid) en artikel 2:15 lid 1 sub b BW (vernietigbaarheid). Het hof is van oordeel dat niet, althans onvoldoende, is gebleken dat het besluit tot ontzetting van [X Network V.O.F.] als lid van CKZ nietig, vernietigbaar of in strijd met de redelijkheid en billijkheid is. Uit artikel 2:53a lid 1 BW jo. artikel 2:35 lid 3 BW volgt dat ontzetting alleen kan worden uitgesproken wanneer een lid in strijd handelt met de statuten, reglementen of besluiten van de coöperatie, of de coöperatie op onredelijke wijze benadeelt. De ontzetting moet geschieden door middel van een schriftelijk bericht van het bestuur aan het lid en onder vermelding van de reden(en) van de ontzetting. Het besluit van CKZ is gebaseerd op bevindingen uit twee onderzoeken. Hieruit bleek dat bij [X Network V.O.F.] sprake is van een moeilijk te doorgronden financiële en operationele structuur, dat in 2018 en 2019 meer personeelskosten zijn doorberekend dan daadwerkelijk uitgegeven en dat

het personeel onvoldoende gekwalificeerd is voor de geïndiceerde zorg. Daarnaast was de verleende zorg niet afgestemd op de zorgbehoefte van cliënten, voldeden de omstandigheden bij beschermd wonen niet aan wettelijke en contractuele kaders en werden de voor cliënten bestemde gelden niet voor die cliënten ingezet. Nu het bestuur van CKZ deze redenen schriftelijk aan [X Network V.O.F.] heeft medegedeeld, is zowel formeel als inhoudelijk voldaan aan de vereisten voor ontzetting als lid van CKZ. De weerspreking van het voorgaande door [X Network V.O.F.] maakt dat niet anders, nu zij haar stellingen niet nader onderbouwt en de stellingen van CKZ niet gemotiveerd betwist. Aangezien geen andere feiten of omstandigheden zijn aangevoerd voor de vernietigbaarheid dan wel nietigheid van het besluit of strijd met de redelijkheid en billijkheid, worden ook de overige gronden afgewezen.

In de derde plaats oordeelt het hof dat de (bekrachtiging van de) schorsing van [X V.O.F.] als lid van CKZ niet nietig is, nu deze vorderingen onvoldoende zijn onderbouwd.

Tot slot oordeelt het hof dat CKZ niet schadeplichtig is en tevens niet onrechtmatig heeft gehandeld jegens de VOF's. Het is immers niet komen vast te staan dat CKZ ten onrechte is overgegaan tot schorsing en ontzetting van de VOF's als leden van CKZ.

Conclusie hof

Het hof concludeert dat geen van de grieven slaagt en veroordeelt de VOF's in de kosten van deze procedure.

M. Roetman, januari 2025

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 01-10-2024

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2024:3057

Zaaknummer: 200.331.071_01

Rechters: B.E.L.J.C. Verbunt, C.F. Kroes en J.P. de Haan

Advocaten: M.W. Dieleman en I. van der Hoeven

Wetsartikelen: 2:14 BW, 2:15 BW, 2:8 BW, 2:53a lid 1 BW en 2:35 lid 3 BW

RECHTSPRAAK

**Bank Degroef Petercam N.V./Energieweg 1 en 2 Holding
B.V. c.s.**

In deze uitspraak staat de vraag centraal of de (direct en indirect) bestuurders van een vennootschap aansprakelijk zijn voor de schade geleden door een bankfinancier. De bank stelt dat sprake is van bestuurdersaansprakelijkheid omdat de bestuurders een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt wegens zowel selectieve betalingen als het aangaan van verplichtingen waarvan de bestuurders in kwestie wisten dat deze niet konden worden nagekomen. In eerste aanleg heeft de rechtbank toegewezen dat de vennootschap het onder de kredietovereenkomst uitstaande bedrag moet vergoeden. De rechtbank heeft daarentegen niet bewezen geacht dat ook sprake is van bestuurdersaansprakelijkheid omdat de bestuurders in kwestie geen persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt. De bank gaat hiertegen in beroep, waarop het gerechtshof de vorderingen van de bank gedeeltelijk toewijst. Naar het oordeel van het hof is geen sprake van schending van de Beklamel-norm, maar is wel sprake van onrechtmatige selectieve betaling. De bestuurders worden veroordeeld tot vergoeding van de schade van de bank.

Feiten

Bank Degroef Petercam N.V. ('Bank Degroef') heeft krediet ter beschikking gesteld aan Financiële Participaties Amsterdam N.V. ('FPA'). Bank Degroef en FPA hebben bovendien in het verleden samen een joint venture opgericht en Bank Degroef is tevens een aandeelhouder van FPA. De verplichtingen van FPA jegens Bank Degroef onder de kredietovereenkomst worden niet nagekomen, waardoor Bank Degroef een ingebrekestelling naar FPA stuurt. FPA stelt dat zij technisch insolvent is en daardoor de vorderingen van Bank Degroef niet kan

voldoen. Bovendien stelt FPA dat bij vereffening van de joint venture, alle liquiditeiten zijn toegekomen aan Bank Degroof, waardoor FPA Bank Degroof voldoende zou zijn gecompenseerd voor het verlies van de hoofdsom en de rente uit hoofde van de kredietovereenkomst.

Vordering en procesverloop

Bank Degroof stelt wegens het voornoemde schade te hebben geleden en verwijt zowel de directe als indirecte bestuurder van FPA ('Bestuurders') dat zij onrechtmatig zouden hebben gehandeld jegens de bank omdat zij (i) een verplichting zijn aangegaan namens FPA die zij niet konden nakomen en (ii) selectief andere schuldeisers hebben betaald ten nadele van Bank Degroof. In eerste aanleg vordert Bank Degroof daarom primair voldoening van het bedrag dat uitstaat onder de kredietovereenkomst (vermeerderd met rente). Daarnaast vordert Bank Degroof een verklaring voor recht dat de Bestuurders onrechtmatig jegens de bank hebben gehandeld.

In eerste aanleg wijst de rechtbank de vordering van Bank Degroof jegens FPA toe. De rechtbank wijst de vorderingen jegens de Bestuurders echter af omdat zij van oordeel is dat de Bestuurders geen persoonlijk ernstig verwijt te maken valt. Bank Degroof gaat hiertegen in hoger beroep en stelt dat de Bestuurders wel degelijk een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt en beroept zich op de hiervoor genoemde gronden.

Beoordeling Gerechtshof

Het hof beoordeelt of de zogenoemde Beklamel-norm is geschonden. Daarvoor is van belang of de Bestuurders de kredietovereenkomst namens FPA zijn aangegaan terwijl zij wisten of behoorden te weten dat de daaruit voortvloeiende verplichtingen niet zouden kunnen worden nagekomen en geen verhaal kan worden geboden voor de door Bank Degroof te lijden schade. Hiervoor is het moment beslissend waarop de kredietovereenkomst is aangegaan. Het hof overweegt dat Bank Degroof op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat de Bestuurders tijdens het aangaan van de kredietovereenkomst hadden moeten inzien dat geen enkel reëel vooruitzicht bestond op inkomsten of opbrengsten voor FPA. In casu bleek namelijk geen sprake te zijn van een dreigend liquiditeitstekort en het aantrekken van extra kapitaal door FPA is hiervoor ook niet zonder meer een aanwijzing. Volgens het hof hadden de Bestuurders aldus op het moment van aangaan niet behoren te weten dat de verplichtingen uit de kredietovereenkomst niet nagekomen zouden kunnen worden. Deze grief slaagt niet.

Het hof oordeelt dat de andere door Bank Degroof aangevoerde grond wel slaagt. Volgens Bank Degroof is sprake van selectieve betalingen door FPA, aangezien – kortgezegd – de Bestuurders ervoor hebben gekozen om uitsluitend bepaalde crediteuren, waarvan de

Bestuurders tevens bestuurder en indirect aandeelhouder zijn, te betalen. Volgens Bank Degroof is geen rekening gehouden met diens belangen en hebben FPA en diens Bestuurders hun eigen (indirecte) belangen laten prevaleren. De Bestuurders beroepen zich op het verweer dat enkel aandeelhoudersleningen zijn kwijtgescholden en de enige betalingen die door FPA zijn verricht, zagen op operationele kosten die niet als onrechtmatige selectieve betalingen kunnen worden beschouwd omdat deze in het belang waren van FPA. Het hof overweegt dat het in dit geval neerkomt op de vraag of de Bestuurders, ten tijde van het verweten handelen of nalaten, ernstig rekening hadden moeten houden met de mogelijkheid dat, ondanks de mogelijk nog te genereren opbrengsten binnen de FPA-structuur, een vordering van Bank Degroof op FPA zou resterend. Volgens het hof hebben de Bestuurders daarmee ten onrechte onvoldoende rekening gehouden en kan in de gegeven omstandigheden de Bestuurders een ernstig persoonlijk verwijt worden gemaakt.

Slotsom

Het hof vernietigt het vonnis van de rechtbank en, opnieuw recht doende, wijst de vordering van Bank Degroof gedeeltelijk toe, waarbij het hof voor recht verklaart dat de Bestuurders onrechtmatig hebben gehandeld. Het hof veroordeelt de Bestuurders tot betaling van de schade van Bank Degroof.

E.J. Nagel, januari 2025

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 08-10-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:2819

Zaaknummer: 200.323.828/01

Rechters: H.K.N. Vos, R.A. van der Pol en J.G.A. Struycken

Advocaten: F.M.A. 't Hart en M.C. van Rijswijk

Wetsartikelen: 6:162 BW